

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಮೇ - 2009

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10 00

With Best Compliments from:

SVR Agencies

NO.2, 3rd Cross Kalasipalyam,
New Extention Bangalore - 560 002.

Grams : Equipments : Tel : 080 - 22222301
Fax : 080 - 22224497

Distributors For : ASPEE Sprayers and Dusters for
Agriculture and Horticulture

CONSIGNMENT : M/S DSM ENGINEERING
AGENTS FOR PLASTICS
(INDIA) PVT. LTD
Thermoplastic PloysterGranules
(CENKITE) Polyamise Granules
(CENKALON)

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 26

ಸಂಚಿಕೆ - 8

ಮೇ - 2009

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬಾಗೂರು ಚಂದ್ರ

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಜಿ. ನಾಗೇಶ್

ಶ್ರೀ ವಿ.ಆರ್. ನಾಥ್

ಶ್ರೀ ಎ.ಆರ್. ರಾಜಗೋಪಾಲ್

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ

ವಿರೇಷ ಆಹ್ವಾನಿತರು

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶ್ರೀ ಆರ್.ಎಸ್. ಪ್ರಶಾಂತ್

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು

ಶ್ರೀ ಅ.ರಾ.ಸೇ

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್

ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ:

ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್ ಟೆಕ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ಹುರುಳಿ ಕಟ್ಟು	ಹೆಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ	3
ತುಂತುರು	ದಂನಲ	5
ಸದೋ	ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ	6
ಕಲ್ಲುಂಡೆ ಪ್ರಭಾವ	ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ	9
ಗಜನಿವಾಸ...	ದಿನೇಶ್ ಕುಂದರ್	12
ಅಳಿಯ ಸಾರ್	ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್	23
ಪೆಣ್ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ...	ಚಿತ್ರಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್	27
ಕಾಶೀ ತಾಳಿಯ...	ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್	31
ಸುಳ್ಳು	ಜಯಸೂರ್ಯ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ	33
ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು	ಕು.ಕ.	36
ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ		38

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: aparanji@hotmail.com website: aparanjimag.com

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಘೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 808-26688488. email: brmurthy@dataone.in

○ ಪ್ರಕಾಶ್

ಅಹಲ್ಯಾ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ - ಸುದ್ದಿ

● ಕಲ್ಲೆದೆಯವರಿರಬೇಕು !!

★★★

ಚುನಾವಣೆ: ತ್ರಿಕೋಣ ಸ್ಪರ್ಧೆ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಈ ಕೋಣಗಳನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲೆವು !!

★★★

ಕ್ಯಾಚುಗಳನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ ಮಾಡಲೆಂದೇ ಛೀರ್ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ !!

★★★

ವರುಣ್ ಗಾಂಧಿ ಜೈಲಿಗೆ - ಪತ್ರಿಕೆ

● ಮನೇಕಯಕ್ಕನ ಚಾಳಿ ಮನೆಮಕ್ಕಳಿಗಲ್ಲಾ !!

★★★

ಚುನಾವಣೆ ದಿನ ನಾನು ಕೇದಾರ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತೇನಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಓದುಗರೊಬ್ಬರು ಪೇಚಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

● ಓಟು ಹಾಕುವ ಪಾಪಕ್ಕಿಂತ ಕೇದಾರನಾಥನ ಪುಣ್ಯ ಲೇಸು !!

★★★

ಕಾಂಗ್ರೆ ಚಿನ್ನೆಯಾದ ಅಂಗೈನಲ್ಲಿ ಅದೃಷ್ಟರೇಖೆಯೇ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ!!

★★★

ಭಾರೀ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಎಸೆಯಲು' ಎಂದೇ ಒಂಟಿ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಶುದ್ಧ ಕುಹಕ !!

★★★

ಶೂನ್ಯದತ್ತ ಹಣದುಬ್ಬರ - ವಾಣಿಜ್ಯ ಸುದ್ದಿ

● ಶೂನ್ಯ ಕಂಡುಹಿಡಿದದ್ದೇ ನಾವಲ್ಲವೇ !!

★★★

ಹುರುಳಿಕಟ್ಟು.....

ಕಲಿಸುವ ಜನರೇ ಹೊರಹೋದರೆ.....

- ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಮೊನ್ನೆ ತುಂಬಾ ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದ್ದು ಈ ಕಥೆ.

ಕಥೆ ಸುಮಾರು ನಲವತ್ತು-ಐವತ್ತು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿರಬಹುದು. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಓದಿಗೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಅಂತ ಇಲ್ಲಿನ ಹುಡುಗರು ಹೊರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ತುಂಬಾ ಆಸೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ವೇದಿಕೆಯನ್ನೂ ಪರಿಸರವನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲ ಅದು. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾಸ್ಟರ್ಸ್ ಪದವಿ ಗಳಿಸಿದವರು ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಡಾಕ್ಟರೇಟನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜೀವನ ಸವೆಸಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸು ಪಡೆದ ಕಥೆ ಸುಮಾರು ಪ್ರತಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗದ ಸಮಾಜದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ಸರ್ವೇ ಸಾಧಾರಣ ಅಂತ ಅನಿಸಿದ್ದ ದಿನಗಳು ಅವು. ಹೆಚ್ಚು ಓದಿದಾತ ಇನ್ನೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿದಿದಾನೆ ಅಂದರೆ ಜನ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ !

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಶ್ರೀಮಂತ ಮನೆತನದಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ತುಂಬಾ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದವನು. ತನ್ನ ಪದವಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ರ‍್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆಯುವ ಮೂಲಕ ಗಳಿಸಿದ. ನಂತರ ಆಗಿನ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಲ್ಲೂ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಗಳಿಸಿದ. ನಂತರ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ.ಯನ್ನೂ ಪಡೆದ. ಅಮೇರಿಕೆಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವೊಂದು ಈತನಿಗೆ ಸರ್ವ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನೂ ಭರಿಸಿ ಮುಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು. ತರುಣನ ಕನಸು ಗರಿಗಿದರಿತು. ಆತನನ್ನು ಹೆತ್ತವರು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡೂ ಬಂದರು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿ ಈತ ಪತ್ರವನ್ನೂ ಬರೆದ. ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಕಲ ಸಿದ್ಧತೆಗಳೂ ಭರದಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಬೀಳ್ಕೊಡುಗೆ ಸಮಾರಂಭಗಳೂ ನಡೆದವು. ನೆಂಟರು ಹಿರಿಯರು ಇಷ್ಟರು ಬಂದರು, ಶುಭ ಹಾರೈಸಿದರು. ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಸ್ಸೋ ರೈಲೋ ಹಿಡಿದು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಪ್ಲೇನು ಹತ್ತುವ ಯೋಜನೆ ಸಹಾ ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಇದು ಕಥೆಯ ಮೊದಲ ಭಾಗ.

ಹುಡುಗ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಆಪ್ತರ ಸಂಗಡ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದ. ಆಪ್ತರು ಆತನಿಗೆ ಶುಭ ಕೋರಿದರು, ರೈಲು ಹತ್ತಿಸಿದರು. ರೈಲು ಹತ್ತಿ ಈತ ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸಬೇಕು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಡಿವಾಟ ರೈಲು ಬೊಂಬಾಯಿನತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತೆ. ಈತ ಹತ್ತಿದ ರೈಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇವನ ಬೋಗಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಯವರೂ ಇವನಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣದ ಸಂಗಾತಿಗಳಾದರು. ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯವಾದಂತೆ ಈತ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಷ್ಟು ವಿಷಯ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಪಾಪ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದವರೂ ಅಂತಲೂ ತಿಳಿತು. ಅವರ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗಾದರೂ ಅವರು ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡಿಸಬೇಕು ಎಂಬುವ ವಾದವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು.

ಏನು ಹೇಳ್ತೀರೀ ಸಾಯೇಬ್ರಾ. ವಿದ್ಯೆ ಕಲೀಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಹಾಕಬಹುದು ಆದರೆ ಕಲಿಸೋ ಜನವೇ ಹೊರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸೋರೂ ಬೇಕಲ್ಲೀ. ನೋಡ್ರಲಾ ಅದ್ಯಾರೋ ನಮ್ಮೂರ ಹುಡುಗ ರ್ಯಾಂಕುಗೀಂಕು ಎಲ್ಲಾ ತಗೊಂಡನಂತೆ. ಈ ವಾರದಲ್ಲೋ ಮುಂದಿನ ವಾರದಲ್ಲೋ ಅಮೇರಿಕಾಗೆ ಹೋಗ್ತಾನಂತೆ... ನನ್ನ ನೆಂಟರು ಹೇಳ್ತಿದ್ದರು....

ಹಳ್ಳಿಯವರು ಈತನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅಂತ ಇವನಿಗೆ ತಿಳಿತು. ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರೀತು. ಹಳ್ಳಿಯವರು ಇಳಿಯೋ ಸ್ಟೇಷನ್ನೂ ಬಂತು. ಅವರು ಬರ್ತೀವ್ರೀ ಸಾಹೇಬ್ರಾ ಅಂಥ ಇಳಿಯಲು ಮುಂದಾದರು. ಅವರ ಸಂಗಡ ಈತನೂ ತನ್ನ ಸೂಟ್ ಕೇಸು ತಗೊಂಡು ಇಳಿಯಲು ಮುಂದಾದ.

ಯಾಕ್ರೀ ಸಾಯೇಬ್ರಾ ನೀವು ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ ಹೋಗೋರು ಇಲ್ಯಾಕೆ ಇಳೀಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದೀರೀ?

ಅಪ್ಪಾ ನೀವು ಇಷ್ಟೊತ್ತೂ ಹೇಳಿದಿರಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ ಓದಿ ಅಮೇರಿಕಾಕ್ಕೆ ಹುಡುಗರು ಹೋಗ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರೋರೇ ಒಬ್ಬರು ಇವತ್ತು ಹೋಗ್ತಿದಾರೆ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟರು ಹೇಳಿದರು ಅಂದಿರಿ... ಅದು ನಾನೇ. ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಮಾತು ಆಡಿದಮೇಲೆ ನಾನು ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿದೀನಿ. ಅಮೇರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಲ್ಲ... ಅವರ ಸಂಗಡವೇ ಇಳಿದು ಅವರ ಊರಿಗೇ ಈತ ಹೋದ. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕನಾದ. ಪರಿಸರದ ಜತೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ.

ಕೆಲವೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಾಲೇಜನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದ - ಮುಂದೆ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರ ಸಮೂಹವೇ ಈ ಕಾಲೇಜಿನಿಂದ ಮೂಡಿಬಂದಿತು. ಈ ತರುಣ ಶ್ರೀ ಎಸ್.ಸಿ. ನಂದೀಮಠ ಅವರು. ಮುಂದೆ ಬೆಳಗಾಂನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗರಾಜ ಕಾಲೇಜನ್ನು ತೆರೆದದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಕಾನೂನು ಇದ್ದಾಗ ಜಿಲ್ಲಾ ಹೆಡ್ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್ ಅಲ್ಲದ ಬಾಗಲಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲೇಜು ತೆರೆಯಲು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ವಿದ್ಯಾದಾನದಂಥಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರು.

ಯಾಕೋ ಅಪರೂಪದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅನಿಸುತ್ತೆ ಅಲ್ಲವೇ? ನಮಗೂ ಮೊದಲು ಅನಿಸಿದ್ದು ಹಾಗೇನೇ-ಅದರಿಂದಲೇ ಇಂಥಹದೊಂದು ಅಪರೂಪದ ಪ್ರಸಂಗ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ತುಂತುರು

- ದಂನಆ

- ಸಿಲಿಕಾನ್ ಬಿಪ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ! ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಹದ ಅದೆಷ್ಟೋ ಅಂಗಗಳು ನ್ಯಾಷನಲ್ ವೇಸ್ಟ್ ಅನ್ನಿಸದೆ ಇರಲಾರದು!
- Women dress to annoy other women.
- ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದದ್ದು ಮೂಗಿಗೂ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಿದ್ದರೆ ನಮಗೇಕೆ ಕಣ್ಣು ಇರುತ್ತಿತ್ತು?
- ಯೋಧನ ಮಿದುಳು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅವನ ಕೈಗೆ ಬಂದೂಕನ್ನು ಕೊಡುವ ಸೈನ್ಯ ಅವನು ನಿವೃತ್ತನಾದಾಗ ಬಂದೂಕನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಿದುಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
- Due to cosr cutting directives the light at the end of the tunnel has been switched off.
- 'ಡೆಲಿವರಿ' ಕವನ ಸಂಕಲನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದಾಗ ಓದುಗರು ಕೇಳಿದ್ದು: ನಾರ್ಮಲ್‌ನೋ? ಸಿಸೇರಿಯನ್ನೋ?
- ಹಕ್ಕಿಗಳು ಕತ್ತಲಿರುವಾಗಲೇ ಚಲಿಪಿಲಿಗುಡಲು ತೊಡಗುತ್ತವೆ - ಬೆಳಕಾಗಲಿದೆ ಎಂಬ ಆಶಾವಾದದಿಂದ.
- ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮೋದಿ ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿದ್ದರೆ ಮೋದಿ ಮಾತ್ರ ಅಡ್ವಾಣಿ ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿರುವಂತಿದೆ!
- Love may be blind but marriage is an eye opener.
- ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ನೆಟ್ಟಗಿದ್ದರೆ ಟೀವಿ ಸೀರಿಯಲ್ ಕತೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ.
- ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಆರಾಮ ಕಳೆದುಕೊಂಡವನೇ ಈ ರಾಮ!
- There is a great deal of difference between an eager man who wants to read a book and to tired man who wants a book to read.
- ಎರವಲು ತಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತ ಕೊಂಡ ಪುಸ್ತಕಗಳು step reader ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಕೊಂಡ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಮ್ಮದೇ ಆದ್ದರಿಂದ ಓದಿದರಾಯಿತು ಎಂದು ಬದಿಗಿಟ್ಟಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು.
- ಬಾಂಬೆ ಮುಂಬೈ ಆಗಿದ್ದರೂ ಬಾಲಿವುಡ್ ಏಕೆ ಮಾಲಿವುಡ್ ಆಗಿಲ್ಲ?
- I speak only two languages - English and bad English.
- ಮೋಣಕಾಲುಗಳನ್ನು ಊರಿಕೊಂಡು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ನನ್ನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಸಾಯಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಸದೋ

- ಲೀಲಾ ಮಿರ್ಲೆ

ಜಪಾನಿನ ಟೀ ಸೆರಿಮೊನಿ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಅದು ನಡೆದಾಗ ಹೋಗಿ ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಚ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ.

ಟೀ ಸೆರಿಮೊನಿ ಗೆ ಜಪಾನಿಯರು 'ಸದೋ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ 'ಸ' ಅಥವಾ 'ಚ' ಎಂದರೆ 'ಚಹಾ' (tea), 'ದೋ' ಎಂದರೆ ರೀತಿ, ವಿಧಾನ. 'ಸದೋ' ಎಂದರೆ ಚಹವನ್ನು ತಯಾರಿಸುವ ಮತ್ತು ಸೇವಿಸುವ ರೀತಿ. ಇದು ಒಂದು ತರಹ ಮೆಡಿಟೇಷನ್ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಕಲೆಯೂ ಸಹ.

ಹದಿನಾರನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ Zen ಗುರು ಸೆನ್‌ನೊರಿಕ್ಯೂ ಎಂಬಾತ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ. ಇದು ಜಪಾನಿಯ 'ವಾಬಿ' ಫಿಲಾಸಫಿಯ ಮೇಲೆ ಆಧಾರಿತವಾಗಿದೆ. 'ವಾಬಿ'ಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ, ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸದಾ ಶಾಂತವಾಗಿ, ತೃಪ್ತವಾಗಿ, ಸರಳವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದು.

ಜಪಾನಿನ ಸಮುರಾಯ್‌ಗಳೂ (ಯೋಧರು) ಸಹ ಈ 'ಸದೋ'ವಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ, ಕದನಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಮನಃಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಸರಿ, ಟೀ ಸೆರಿಮೊನಿಗೆ ಹೋದೆ. ಕಿಮೊನೊ ಧರಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಬಲು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದು ಒಂದು ಟೀ ತಯಾರಿಸುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಮುಂದೆ ವಜ್ರಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಅತಿ ಸಾವಧಾನವಾಗಿ 'ಮಚ್ಚಾ' ಎಂಬ ಹಸಿರು ಟೀಯನ್ನು 'ಚವಾನ್'ನಲ್ಲಿ (bowl) ತಯಾರಿಸಿದಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 30 ನಿಮಿಷ ಹಿಡಿಯಿತು. ನಂತರ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅತಿಥಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅತಿಥಿ ಅದನ್ನು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಕುಡಿಯಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಸೇವಿಸಿದನು. ಕುಡಿಯಲು 15 ನಿಮಿಷ ಆಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಪರೀತ ವಿಳಂಬಗತಿ. ಮಂದಗತಿಯೇ ಇಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯ. ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಗಮನವಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದರೆ, ಮನಸ್ಸಿನ ಆಲೋಚನೆಗಳ ವೇಗವೂ ನಿಧಾನವಾಗುತ್ತದಂತೆ. ಮನಃಶಾಂತಿಗೆ ಅದೇ ತಳಪಾಯ.

ದೇವರು ಬೇಕೆಂದೇ ನನಗೆ ಈ ಟೀ ಸೆರಿಮೊನಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಏಕೆ ಅಂತಿರಾ? ನನಗೆ ವಿಪರೀತ ಆತುರದ ಸ್ವಭಾವ. ಎಲ್ಲಾ ಬೇಗ ಬೇಗ ಆಗಬೇಕು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಫಿ ಮಾಡುವಾಗ, ಲೋಟಕ್ಕೆ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಲು ಹೋದರೆ, ನನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ಆಗಲೇ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಷ್ಟು fast ನಾನು (ತಪ್ಪು ಅರ್ಥ ಬೇಡ).

ಟೀ ಸೆರಿಮೊನಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ನಾನೂ ನನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ

ಮಾಡಲು ಕಲಿಯಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿತು. ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಅಂತ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆ.

ಸರಿ. ಟೆಲಿಫೋನ್‌ನಿಂದ ಶುರುವಾಯಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಫೋನ್ ರಿಂಗಾದರೆ, ತಕ್ಷಣ ಓಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಓಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಕ್ಕಳು “ದಯವಿಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಓಡಬೇಡಿ. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮೂಳೆ ಮುರಿದುಕೊಂಡರೆ, ತಿಂಗಳಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು” ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಮಂದಗಮನೆಯಾಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಮೇಲೆ, ಫೋನ್ ರಿಂಗ್ ಆಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ಎದ್ದೆ. ಓಡುವ ಬದಲು ನಿಂತೇ ಇದ್ದೆ. ರಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಮನಸ್ಸು quick, quick ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು, ಆದರೂ ನಾನು ಗಜಗಮನೆಯ ಹಾಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಿಸೀವರ್ ಎತ್ತಿದೆ. “ಹಲೋ” ಎಂದೆ. “ಹಲೋ, ನಾನು ಸುನೀತಾ. ಏನಾಯ್ತೇ ನಿಂಗೇ. ನಾನೇನೊ ರಾಂಗ್ ನಂಬರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಅಂದುಕೊಂಡೆ. ಹುಷಾರಿಗಿದ್ದಿ ತಾನೆ, ಯಾಕಿಷ್ಟು ನಿಧಾನ” ಎಂದೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸಿದಳು. ನನ್ನ ದಡಬಡ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ project ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಲು ಬೇಜಾರಾಯಿತು. “ಏನಿಲ್ಲಾ ಕಾಂಪೌಂಡ್‌ಲ್ಲಿದ್ದೆ ಬರೋದು ತಡ ಆಯ್ತು” ಎಂದೆ.

ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವಾಗ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಅದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತುಂಬ 'aware' ಆಗಿ ಇರಬೇಕು.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತೆ. ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಅಡಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು 'ನಿಧಾನ'ವಾಗಿ ಇಟ್ಟೆ. ಟೇಬಲ್ಲಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಹೋಂ ವರ್ಕ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ದಡಬಡಾ ಅಂತ ತಟ್ಟಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುರಿದು, ತಿಂದು, ಐದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಹಾಗೇ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ. ನಂತರ ಚಮಚ ಭಾರವೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ, ಅದರಿಂದ ಪಲ್ಯ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಹೀಗೆ slow motion ನಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ಸಾರು ಎಲ್ಲಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಅದು ಆರಿ ತಂಗಳಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಊಟ ಮುಗಿಸಿದೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗಳು ದಿವ್ಯಾ “ಯಾಕ್ ಅಜ್ಜ ಹೀಗೆ, ಏನೊ weird ಆಗಿ behave ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀರ. Are you O.K.” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. “ಏನಿಲ್ಲ ಕಣೇ, ಸುಮ್ಮನೆ hurry burry ಮಾಡದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಊಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀನಿ ಅಷ್ಟೆ I'm O.K.” ಎಂದೆ.

ಆದರೂ ದಿವ್ಯಾ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಹೋಗಿ ಅವರಪ್ಪನಿಗೆ “ಅಜ್ಜಿಯ weird behaviour” ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ನನ್ನ ಮಗ ಡಾಕ್ಟರು. ಕೂಡಲೆ ಬಂದು “ಏನಮ್ಮಾ ಏನಾಯ್ತು” ಎಂದ. “ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ” ಅಂದೆ. “ನೀವು ಹೀಗೇನೆ, ಅರೋಗ್ಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ. ಮಾತೇನಾದ್ರೂ ತೊದಲೊ ಹಾಗೆ ಆಗ್ತಾ ಇದೆಯೇ? ಕೈ ಸರಾಗವಾಗಿ ಎತ್ತಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ” ಎಂದೆಲ್ಲಾ check ಮಾಡಿದ. ನನಗೆಲ್ಲೊ ಲಕ್ಷಾ ಹೊಡೆಯುವ ಸಂಭವವಿರಬಹುದೆಂದು ಅವನ ಗುಮಾನಿ!

ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಖಾತ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮಗ “ದಿವ್ಯಾ ಹೇಳಿದಳು ಅಜ್ಜಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾಗಿದೆ. ಊಟ ಮಾಡಕ್ಕೇ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಅಂತ. ನೀವು ಏನೇನೂ ಮಾಡಿ ಸುಮ್ಮನೆ ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೆದರಿಸ್ತೀರ. ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟದ ಮನುಷ್ಯರಪ್ಪ” ಅಂತ ಒಂದು ಘಂಟೆ ಬುದ್ಧಿವಾದದ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ಹೊರಟ.

ನಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಅತಿರೇಕ ವಿಪರೀತ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಕೆಲಸದವಳು ಬೆಲ್ ಮಾಡಿ, ನಾನು slow motion ನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದರೆ, ಅವಳು ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೊರಟುಹೋಗುವುದು ಖಂಡಿತ. ಹೀಗೆಯೇ ಪೋಸ್ಟು ಕೊರಿಯರ್, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಬಿಲ್, ಒಂದೇ ಎರಡೇ. ಇಷ್ಟು ದಿನ ನೆಟ್ಟಗೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ನನ್ನ ಹಳೆಯ speed ಪ್ರಭಾವದಿಂದ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ Reverse gear ಹಾಕಿದರೆ ವಾಸಿ ಎನ್ನಿಸಿತು.

ಕಲಿತ ಪಾಠ: ಹುಟ್ಟು ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಧಿಡೀರನೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಹೋಗಬಾರದು. ಕ್ರಮೇಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಕ್ಷೇಮ. ಯಾವುದನ್ನೂ ಧಿಡೀರನೆ ಮಾಡದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮಾಡುವುದೇ ಸದೋ ವಿನ ಮೂಲಮಂತ್ರವಲ್ಲವೇ?

ಅಂತರಂಗ ತಂಡ ಅಭಿನಯಿಸುವ ಎರಡು ಯಶಸ್ವೀ ನಾಟಕಗಳು

ಶನಿವಾರ, 9.5.2009 - ಸಂಜೆ 7 ಗಂಟೆಗೆ

ವಿಜಯ್ ತೆಂಡೂಲ್ಕರ್ ಅವರ “ನದ್ದು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೀತಿದೆ”

(ಹಾಸ್ಯ, ವಿಡಂಬನೆ, ಗಂಭೀರ ನಾಟಕ)

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಚಂದ್ರಕಾಂತ ಕುಸನೂರು

ನಿರ್ದೇಶನ - ಋತ್ವಿಕ್ ಸಿಂಹ

ಭಾನುವಾರ, 10-5-2009 - ಸಂಜೆ 7 ಗಂಟೆಗೆ

ಟಿ.ಪಿ ಕೈಲಾಸಂ ಅವರ - “ಹುತ್ತದಲ್ಲ ಹುತ್ತ”

(ವಿಶಿಷ್ಟ ಹಾಸ್ಯ ನಾಟಕ)

ನಿರ್ದೇಶನ - ಡಾ. ಬಿ.ವಿ. ರಾಜಾರಾಂ

ಸ್ಥಳ : ಸೇವಾ ಸದನ, 14ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರವೇಶ ದರ ರೂ. 50/-

ಟಿಕೆಟುಗಳು ಸೇವಾ ಸದನದಲ್ಲ ಲಭ್ಯ - ದೂ. 23347830

ಮುಂಗಡ ಟಿಕೆಟುಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ

ಅಂಕಲ್ ಶಾಂ - 9880914509

ಕಲ್ಲುಂಡೆ ಪ್ರಭಾವ

- ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಸೋಮುಗೆ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡೋಮ ಅಂದ್ರೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಧಾರಾಳ. ಅದು ಅವನ ಖರ್ಚಾದರೂ ಆಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಸೋಮಿಯ ಖರ್ಚಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವನು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ತಗೊಂಡು ಬಂದು ಸೋಮಿಗೆ ಸಖತ್ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸಿದ್ದ. ಏನ್ರೀ ಇದು ಯಾವುದೋ ಗರ್ಲ್ ಫ್ರೆಂಡಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡೋ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹೆಂಡತಿಗೇ ಇಂಥಾ ಭರ್ಜರಿ ಸೀರೆ ತಂದಿದೀರ ಅಂತ ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮಾಫೀಸಿನ ನಳಿನಿ ಇವತ್ತು ಹೊಸ ಸೀರೆ ತಗೋಬೇಕು ಬನ್ನಿ ಸಾರ್ ಅಂತ ನನ್ನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಅವಳು ಇಂಥದೇ ಒಂದು ಸೀರೆ ತಗೊಂಡಳು. ನಿಮ್ಮ ಮಿಸೆಸ್‌ಗೂ ಒಂದು ತಗೊಳಿ ಸಾರ್ ಅಂದಳು. ಅವಳು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಸೀರೆ ತಗೊಂಡಾಗ ನಾನು ಮಾತ್ರ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿನ ಸೀರೆ ತಗೊಂಡರೆ ನನಗೂ ನಿನಗೂ ಅವಮಾನ ಅಂತ ತಂದೆ ಅಂದ. ಆಗ ಸೋಮಿ ಕೋಪದಿಂದ ಅಂದ್ರೆ ಅವಳು ಕೊಂಡ ಸೀರೆಗೂ ನೀವೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟಾ ಅಂತ ರಂಪಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಹೀಗೆ ಅವನು ಖರ್ಚಿಗೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡೋನಲ್ಲ. ಅವನತ್ರ ಇರೋ ಷರಟುಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವೇ ಇಲ್ಲ. ಸದ್ಯ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋದರಿಂದ ನಡ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾ ಇದೆ.

ಅವತ್ತು ಸೋಮು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಸೋಮಿ ಸಂಜೆ ಬರೋದು ಲೇಟಾಗುತ್ತೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ. ರಾತ್ರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೆತ್ತಗೆ ಅನ್ನ ಮಾಡು ಅಂದ. ಸೋಮಿ ಗಾಭರಿಯಿಂದ ಯಾಕ್ರೀ ಏನಾಯ್ತು. ನನಗೂ ಹೇಳದೇ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ರ ಹೋಗ್ತಾ ಇದೀರ. ಏನಾದರೂ ನನಗೆ ಹೇಳಬಾರದಂಥ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂದಿದೆಯಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಥೂ ಬಿಡ್ತು ಅನ್ನು ಯಾಕೆ ಅಂಥಾ ಮಾತಾಡ್ತೀಯ. ನನ್ನ ಹಲ್ಲು ನೋವಿನ ವಿಚಾರ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಅದು ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇದೆ ಅಂತ ನನ್ನೆನೂ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಆ ಹಲ್ಲನ್ನ ಕೀಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೋಣ ಅಂತ. ಡಾಕ್ಟರು ಸಂಜೆ ಬನ್ನಿ ಅಂದಿದಾರೆ ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಸೋಮಿ ಏನೊಂದ್ರೆ ಯಾವ ಡಾಕ್ಟರು, ನಾನೂ ಬರ್ಲಾ ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಏನೂ ಬೇಡ ಕಣೆ ಒಂದು ಹಲ್ಲು ಕೀಳೋಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬೇಕು. ಬೇಗ ಕಿತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ಡಾಕ್ಟರು ಚಂದ್ರು ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರೋರೇ. ನಮ್ಮ ಆಫೀಸಿನ ಸುಮಾರು ಜನರ ಹಲ್ಲು ಕಿತ್ತಿರೋರು ಅವರೇ ಅಂದ. ರೀ ಅವರು ತುಂಬಾ ಕಾಸ್ಸಿ ಅಂತ ನನ್ನ ಟೈಲರಿಂಗ್ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಬರೋರೆಲ್ಲ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಸೋಮು, ನೋಡು ಸೋಮಿ, ಆರೋಗ್ಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚೌಕಾಶಿ ಮಾಡಬಾರದು. ನಾಲ್ಕು ಕಾಸು ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಒಳ್ಳೆ ಕಡೆ ಟ್ರೀಟ್‌ಮೆಂಟ್ ತಗೋಬೇಕು ಅಂದವನೇ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟ.

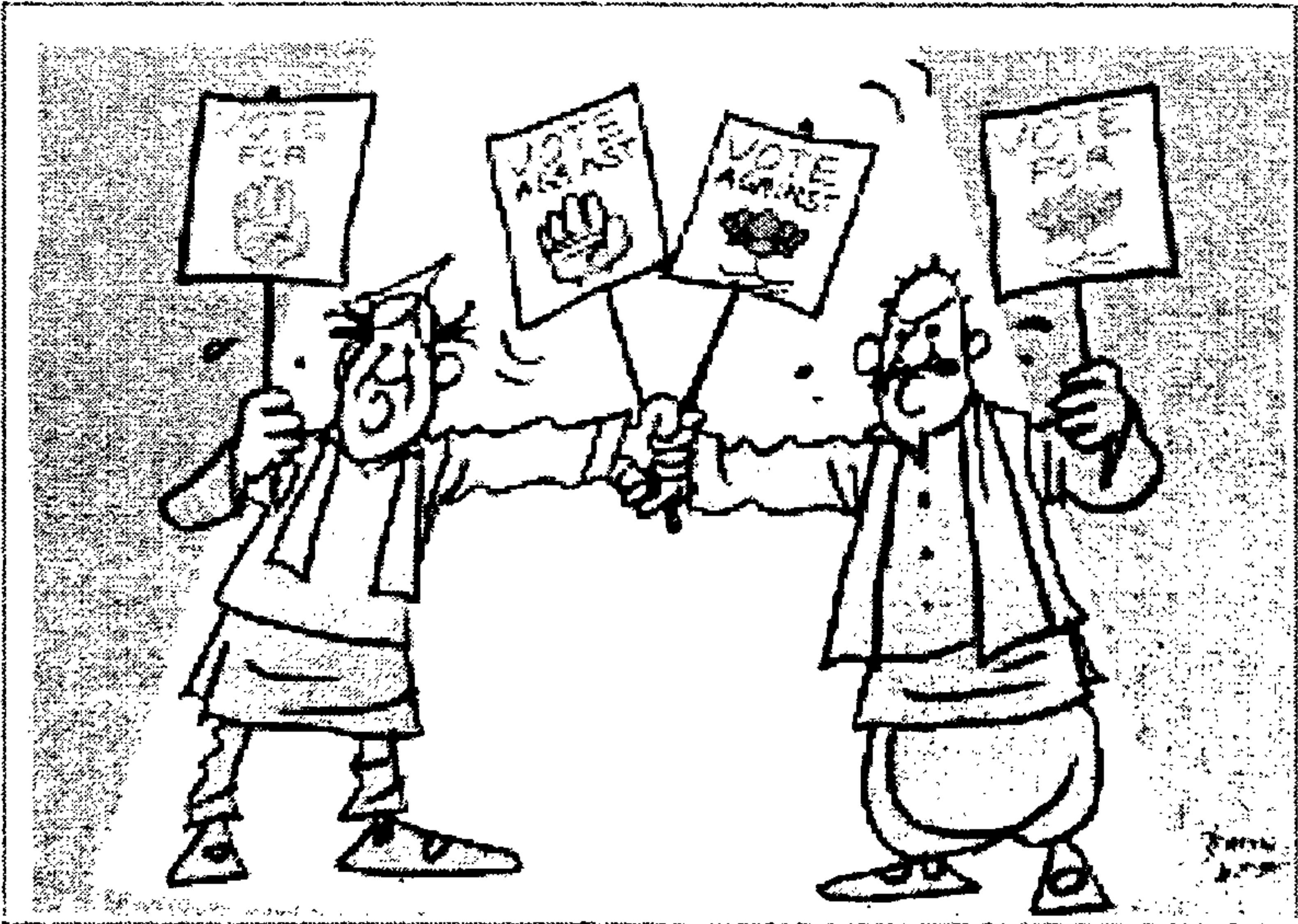
ಸರಿ ಸೋಮಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಸಿಕ್ಕ ಹಾಗಾಯ್ತಲ್ಲ. ಏನ್ರೀ ನಮ್ಮ

ಯಜಮಾರನರು ಹಲ್ಲು ಕಿತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಬರ್ತಾರಂತೆ. ಆ ಡಾಕ್ಟರು ಒಂದು ಹಲ್ಲು ಕಿತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯ್ತು ಕಿತ್ತು ಕಳಿಸ್ತಾನೆ ಇವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ ಕೇಳೋಲ್ಲ ಅಂತ ಅತ್ತುಕೊಂಡಳು. ಸರಿ ಇನ್ನೇನು ಮಾಡೋಕಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ರಾತ್ರಿಗೆ ಮೆತ್ತಗೆ ಅನ್ನ ಮಾಡೋಣ ಅಂದುಕೊಂಡಳು. ಆದರೆ ಸಂಜೆ ಐದೂವರೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಗೋ ಹಾಗೆ ಸೋಮು ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಬರಲಿಲ್ಲ ಜೊತೆಗೆ ಅತ್ತೆನೂ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದ. ಅಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ ಸೋಮಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಸಂತೋಷ ಎಲ್ಲ ಆಯ್ತು. ಏನಮ್ಮಾ ಇದು ದಿಢೀರನೆ, ಮೊನ್ನೆ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಬಂದು ಹೋಗಮ್ಮ ಅಂದಿದ್ದಕ್ಕೆ ಈಗ ಆಗಲ್ಲ ಕಣೆ ಅಂದಿದ್ದೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಪ್ಪ ಅವರ ಸ್ನೇಹಿತರ ಜೊತೆ ದಾವಣಗೆರೆಗೆ ಹೋದರು. ಇನ್ನು ನಾನು ಮನೇಲಿ ಕೂತು ಏನು ಮಾಡಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದೆ ಅಂದರು.

ಸೋಮು ಹೊರಟು ಅತ್ತೆ ನೀವು ಮಾತಾಡ್ತಾ ಕೂತಿರಿ ನಾನು ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೊರಟಾಗ ಅತ್ತೆ ಇದೇನು ಅಳಿಯಂದಿರೆ ನಾನು ಹೀಗೆ ಬಂದೆ ಅಂತ ನೀವು ಹಾಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗೋದಾ ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮಗೇಂತ ತಿಂಡಿ ತಂದಿದೀನಿ ಒಂದು ಚೂರು. ಬಾಯಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಿ ಆಮೇಲೆ ಹೋಗ್ತೀರಂತೆ ಅಂದು ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ಕಲ್ಲುಂಡೆ, ಕೋಡುಬಳೆ ತೆಗೆದಿಟ್ಟರು. ನನಗೆ ಈಗ ಬೇಡ ನಾನು ನಾಳೆ ತಿನ್ನಿನಿ ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅತ್ತೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಲ್ಲುಂಡೆ ತೆಗೆದು ಅಳಿಯನ ಕೈಲಿಟ್ಟು ಜಮಾಯಿಸಿ ಅಂದರು. ಸೋಮು ಸೋಮಿ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಸಣ್ಣ ಹಾರೆ ಇದೆಯಲ್ಲ ಅದನ್ನ ತಗೊಂಡು ಬಾ ಅಂದ. ಆಗ ಅತ್ತೆ ಕೋಪದಿಂದ ಏನು ಅಳಿಯಂದಿರೇ ನನಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ಮಾಡಿದೀರ. ಕಲ್ಲುಂಡೆನ ಯಾರೂ ಜಜ್ಜಿಕೊಂಡು ತಿನ್ನೋಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಹಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ತಿಂದರೇ ರುಚಿ ಹಾಗೂ ಕಲ್ಲುಂಡೆ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮರ್ಯಾದೆ. ನೋಡಿ ನಾನು ತಿಂದು ತೋರಿಸ್ತೀನಿ ಅಂದವರೇ ಒಂದು ಕಲ್ಲುಂಡೆ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಹಲ್ಲಲ್ಲಿ ಲಟಕ್ಕಂತ ಕಚ್ಚಿ ತುಂಡು ಮಾಡಿ ತಿಂದರು. ಸೋಮು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೇ ಒಂದು ಕಲ್ಲುಂಡೆನಾದರೂ ತಿಂದು ಹೋಗಿ ಅಂತ ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದರು. ಇದ್ಯಾಕೋ ಬಿಡದ ಗ್ರಹಚಾರ ಅಂತ ಸೋಮು ಒಂದು ಕಲ್ಲುಂಡೆ ತೆಗೆದು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಚ್ಚಿದ. ಬಿಗಿ ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚಿದ. ಅದು ನಿಜವಾಗಿ ಕಲ್ಲುಂಡೆಯೇ. ಅತ್ತೆ ಅಯ್ಯೋ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚಿ ಅಳಿಯಂದಿರೇ ಅದ್ಯಾಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಎಳೆ ಮಗು ಹಾಗೆ ಆಡ್ತಾ ಇದೀರ ಅಂದು ಅಣಕಿಸಿದರು. ಈ ಬಾರಿ ಸೋಮು ಕಲ್ಲುಂಡೆನ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಾಯೊಳಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ದವಡೆಯಿಂದ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕಚ್ಚಿದ. ಲಟಕ್ಕಂತ ಶಬ್ದ ಬಂತು. ಕಲ್ಲುಂಡೆ ಪುಡಿಯಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಹಲ್ಲೂ ಕಿತ್ತು ಬಂತು. ಹಲ್ಲನ್ನು ಈಚೆ ತೆಗೆದ. ಅದೇ ಹಲ್ಲು ತಾನೆ ತನಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡ್ತಾ ಇದ್ದಿದ್ದು ಅಂತ ಅನಿಸಿತು. ಹೌದು ಅದೇ ಹಲ್ಲು ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಿತ್ತು ಬಂತು. ಇನ್ನು ಡಾಕ್ಟರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗೋ ಪ್ರಮೇಯವೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಅಂತ ಅನಿಸಿ ಆನಂದವೂ ಆಯಿತು. ಸೋಮಿ ಖುಷಿಯಿಂದ ಏನೊಂದ್ರೆ ಇಷ್ಟು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಆಗೋಯ್ತಲ್ಲ ನಮ್ಮಮ್ಮನ ಕಲ್ಲುಂಡೆ ಪ್ರಭಾವ ನೋಡಿದಿರಾ ಅಂದಳು. ಅತ್ತೆ ನಗುತ್ತಾ ಅಳಿಯಂದಿರೇ ಅಂತೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ

ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿ ಅಂದರು. ಸೋಮಿ ನೋಡಿ ಹೇಗೂ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿದಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಕಿ ನಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಸೀರೆ ತಂದುಬಿಡೋಣ ಅಂತ ಇನ್ನಷ್ಟು ಖರ್ಚಿಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಪೋನ್ ಬಂತು. ಸೋಮು ರಿಸೀವ್ ಮಾಡಿದ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಪಾಪಿನಿಂದ ಪೋನು. ಸಾರ್ ನೀವು ಇವತ್ತು ಹಲ್ಲುದುರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ ಇನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅಟೆಂಡರ್ ಕೇಳಿದ್ದ. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಹಲ್ಲು ಉದುರಿಸಿಬಿಡ್ತಿನಿ ನೋಡು. ಅಪಾಯಿಂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್ ಮಾಡು. ನನ್ನ ಹಲ್ಲು ಇಲ್ಲೇ ಉದುರಿ ಹೋಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದ. ಐದು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಪೋನ್ ಬಂತು. ಅವರು ಸೋಮು ನೋಡಿ ಇವತ್ತು ಆರರಿಂದ ಆರೂವರೆಯವರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಸಮಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ ನೀವು ಹಲ್ಲು ಕೀಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಬಿಡಿ, ಆದರೆ ನನ್ನ ಫೀಸು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಲೇಬೇಕು. ನಾನು ಈಗ ನಮ್ಮ ಅಟೆಂಡರ್‌ನ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸ್ತಿದೀನಿ ಅಂದರು. ಸೋಮು ರೇಗಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಹಣ ಕೊಡೋಲ್ಲ ಅಂದರೆ ಅಂತ ಛಾಲೆಂಜ್ ಮಾಡಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಡಾಕ್ಟರು ಹಾಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಅನೇಸ್ತೇಷಿಯಾ ಕೊಡದೇ ನಿಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಕಿತ್ತುಬಿಡ್ತಿನಿ ಹುಷಾರ್ ಅಂತ ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಅತ್ತೆ ತಂದಿದ್ದ ಕಲ್ಲುಂಡೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸೋಮು, ಸುಖಪಟ್ಟು ವ್ರತ ಕೆಡ್ತಲ್ಲವ್ವ ಅಂತ ನೂರರ ಹತ್ತು ನೋಟು ರೆಡಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ.

“ಗಜನಿವಾಸ” ಗೃಹಪ್ರವೇಶದ ರಸನಿಮಿಷಗಳು

- ದಿನೇಶ್ ಕುಂದರ್

ಹಲೋ, ನಾನು ನಾಗರಾಜ, ಯಾನೇ ನಾಗಪ್ಪ ಯಾನೇ ನಾಗೂ, ಯಾನೇ ಕ್ರಿಯೇಟಿವ್ ಮನುಷ್ಯ!

ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗಿದೆ. ಮನೆ ಕೆಲಸ ಅರ್ಧದಲ್ಲಿದೆ!

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಗರಾಜ ಮನೆಕೆಲಸದಲ್ಲಿ “ಬ್ಯುಸಿ”ಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಬಹುದಿನಗಳ ಕನಸಾದ “ಗಜನಿವಾಸ” ಪೇಟೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ರೂಪು ತಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಗಜನಿವಾಸದ ಕನಸು ಮಾತ್ರ ನಾಗರಾಜನದು. ಆದರೆ ಹಣಕಾಸು ಆತ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆಫೀಸಿನ “ಡೊಳ್ಳೊಟ್ಟೆ ಬಾಸ್”ನದು! ಅಂದ್ರೆ ಸಾಲ ಅಲ್ಲ ಮಾರಾಯ್ತೆ... ಡೊಳ್ಳೊಟ್ಟೆ ಬಾಸ್‌ನ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನಿಂದಾಗಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಲೋನ್ ಪಾಸಾಗಿರುವುದು ಅಂತ!

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಣಕ್ಕೇನು ಸಮಸ್ಯೆ ಇಲ್ಲ. ಸಮಸ್ಯೆ ಇರುವುದು ಕೆಲಸಗಾರರದು. ಹೌದು ಮಾರಾಯ್ತೆ... ಯಾರಾದ್ರೂ ಒಟ್ಟಿಗಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಕಳೆದ ದಿನ “ಮೋಸ್ಟ್‌ವಾಂಟೆಡ್” ಕೆಲಸಗಳ್ಳರಾಗಿರುವ ಕೆಂಚಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಮಾಡಿದ್ದು ಅದನ್ನೇ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾಗರಾಜ ಇಂದು ಆಫೀಸಿಗೆ ರಜೆ ಹಾಕಿ ಹುತ್ತದಿಂದ “ನಾಗಪ್ಪ” ಬಂದಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೈಟೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ!

ನೋಡಿದ್ದ ಕೆಂಚಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಕಾಣ್ತಲ್ಲ! “ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ..?” ಅಂತ ಕೆಲಸದವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದ ಕೆಲಸದವನೊಬ್ಬ “ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವ್ವ..” ಅಂದ. ನಾಗರಾಜ ಒಮ್ಮೆ ಮನದಲ್ಲೇ “ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ” ಆ ಕಡೆ, ಈ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ನೋಡ್ತಾನೆ.., ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದ ಪೊದರುಗಳೆಡೆಯಿಂದ ಹೊಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ! ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ. ಕಾಡ್ಗಿಚ್ಚಂತು ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ! ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ. ಕೆಂಚಪ್ಪ ಮತ್ತು ಮಲ್ಲಪ್ಪ “ಸುಖಾಸನ”ದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು “ರೈಲು” ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಹೊಗೆ ಮಾತ್ರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಮೂಗಲ್ಲಿ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ - ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ನಾಮುಂದು, ತಾ ಮುಂದು ಎಂಬಂತೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಿದಿದೆ! ನಾಗರಾಜನ ಆಗಮನದ ಅರಿವಾಗಿ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಗರೇಟು ಬಿಸಾಕಿ “ತಮ್ಮದನ್ನು” ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡವರೇ “ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿ ಗೇಟ್” ತೆರೆದರು!!

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ ಓಡೋಡಿ ಬಂದ ಕೆಂಚಪ್ಪ ಕೊಂಚರಾಗದಲ್ಲಿ “ಏನು ಸೆಕೆ

ಸಾಸ್ಸ...ರ್ ಅರ್ಧ ಬಕೆಟ್ ನೀರು ಕುಡಿದೆ! ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು, ಅರ್ಧಗಂಟೆಗೊಮ್ಮೆ “ಇದು” ಬರೆದೆ ಎಂದು “ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಂಪಾಯರ್ ಔಟ್ ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡುವಂತೆ “ಕಿರು” ಬೆರಳೆತ್ತಿದ!” ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಕೆಲಸ್ಕೆ ಕರೆದ ತಪ್ಪಿಗೆ “ಹೂಂ” ಎಂದು ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ “ನೇಮ್ ಬೋರ್ಡಿನ ಬೊಕ್ಕಣ್ಣಾಚಾರಿ ಬರಿಲ್ಲಾ...?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸೈಟಿನ ಕೆಳಗಡೆಯಿಂದ ಯಾವುದೋ ಆಟೋ ಏರು ಏರಲಾಗದೆ “ಬಿಕ್ಕುತ್ತಿರುವುದು” ಕೇಳಿಸಿತು. “ಸಾಸ್ಸರ್ ಆಚಾರಿಗಳು ಬಂದ್ರಾ ಅಂತ ಕಾಣ್ತದೆ” ಅಂದ ಕೆಂಚಪ್ಪ ನಾಗರಾಜ ಒಮ್ಮೆ ಕಿವಿಯನ್ನು ಓರೆಯಾಗಿಸಿ ಸರಿಯಾಗಿ “ಸೌಂಡನ್ನು” ಆಲಿಸಿದ, ಆಮೇಲೆ ಜ್ಯೋತಿಷಿಯಂತೆ ಹೇಳಿದ - “ಆಟೋದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಮಾರಾಯ!”

ಕೆಂಚಪ್ಪನಿಗೆ ತನ್ನೊಡೆಯನ “ನಿಖರತೆಯ” ಬಗ್ಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ನಗೂ ಬಂತು. ಯಾಕಂದ್ರೆ ತೊಕದಲ್ಲಿ ಆನೆಮರಿಯೂ ಶ್ರೀಮತಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮನವರು ಒಂದೇ ಗಜನಿವಾಸದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆಟೋ ನಿಂತಾಗ ಡ್ರೈವರ್‌ಗೆ “ಮೌಂಟ್ ಎವರೆಸ್ಟ್ ಏರಿದ ತೇನಸಿಂಗನಷ್ಟು” ಮಿಷಿಯಾಯ್ತು. ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಆಟೋದಿಂದಿಳಿದಾಗ ಆಟೋ 1 ಅಡಿಯಷ್ಟು ಮೇಲಕ್ಕೇರಿತು! ಡ್ರೈವರ್ ಬಗ್ಗಿ ಬಗ್ಗಿ ಮೂರೂ ಟೈರುಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ಬಾಡಿಗೆ ತಕ್ಕೊಂಡು ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿಬಿಟ್ಟ! ಗಜಪ್ರಸಾದ್” ಒಂದೆರಡು ಸೆಕೆಂಡಲ್ಲಿ ಓಡೋಡಿ ಅಪ್ಪನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ. ಐದು ನಿಮಿಷಗಳ ತರುವಾಯ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಂದಳು!

“ಗಜಪ್ರಸಾದ್” ಎಂದರೆ “ಆನೆ ಲದ್ದಿ” ಅಲ್ಲ ಮಾರಾಯ್ತು. ಹಾಗಂತ ಆತ ಆನೆಮರಿಯಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಮಾರಾಯ್ತು! ಗಜಪ್ರಸಾದ್ ನಾಗರಾಜನ ವಂಶೋದ್ಧಾರಕ! 6 ವಸಂತ ಕಳೆದಿದೆ. 13 ಕೆ.ಜಿ.ಯಷ್ಟು “ದಷ್ಟಪುಷ್ಟತೆ”ಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ! ಮದುವೆಯಾಗಿ 8 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ನಾಗರಾಜ “ಜನಕ ಮಹಾರಾಜ”ನಿಗಿಂತಲೂ ಕಡೆಯಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ! ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ದೇವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ, ಬೇಡಿ ಭಿಕ್ಷುಕನ ಹಂತಕ್ಕೇರಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ನವರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನ ವೇಷಧರಿಸಿದ್ದ “ಶೀವಪ್ಪ ಮೇಸ್ತಿ”ಯಲ್ಲೂ “ನನಗೆ ಮಗುವನ್ನು ಕರುಣಿಸು ದೇವಾ...” ಎಂದು ಬೇಡಿ, ಕೊನೆಗೆ ಅದು ಶೀವಪ್ಪ ಮೇಸ್ತಿ ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟಿದ್ದ.

ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೆ “ಗುರುವಾಯನ ಕೆರೆಯ ಗುರುವಪ್ಪಣ್ಣ” “ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಣಪತಿ ದೇವಸ್ಥಾನವಿದೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೆ “ಎಲ್ಲರಿಗೂ” ಮಕ್ಕಳಾಗ್ತದೆ ಎಂದಾಗ ದಂಪತಿ ಸಮೇತವಾಗಿ “ಗಜವದನ”ನಲ್ಲಿ ಬೇಡಿ ಕುಲದೀಪಕನನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾಗರಾಜನ ಮಗುವಿಗೆ “ಗಜಪ್ರಸಾದ್” ಎಂದು ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅದೂ ನಾಗರಾಜನ ಕ್ರಿಯೇಟಿವಿಟಿ!

“ಟುರ್ಸ್‌ಸಸ್ಸ...ರ್” ಲೂನಾ ಒಂದು ಬಂದಿತು. ನೋಡಿದ್ದೆ ಲೂನಾದಿಂದ ಇಳಿದವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಿಲ್ಪಿ “ಅಮರ ಶಿಲ್ಪಿ ಬೊಕ್ಕಣ್ಣಾಚಾರಿ” ಬಳಿ ಬಂದವನೇ ಬೊಟ್ಟುಬಾಯಗಲಿಸಿ

“ಹೈ..ಹೈ..ಹೈ..” ಅಂದಾಗ ಆ ನಗುವಿನ “ಮರ್ಫ” ಅರಿತ ನಾಗರಾಜ - “ಇವನ ಕರ್ಮ, ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ” ಎಂದು ನೂರರ ನೋಟಿನ ಕಂತೆ ತೆಗೆದು, ಗರಿಗರಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಅದರೆಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಮೂರು ನೋಟುಗಳನ್ನು ಆರನ ಕೈಗಿತ್ತಾಗ “ಬಾಡಿದ ಬದನೆ”ಯಂತಿದ್ದ ಅವನ ಮುಖ “ಸುಟ್ಟ ಬದನೆಯಂತಾಯ್ತು! ಆ ಶಿಲ್ಪಿಯ “ಮುಖಕಾಂತಿ” ಕಂಡ ಚೆನ್ನಮ್ಮಳಿಗೆ ವಾಂತಿ ಬರುವಂತಾಯ್ತು. ನಾಗರಾಜ ಮತ್ತೆರಡು ಗರಿಗರಿ ನೋಟುಗಳನ್ನು ನೀಡಿದಾಗ ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನಿನಲ್ಲಿ ಅಪರಾಧಿಗಳು ಬಾಯ್ಬಿಡುವಂತೆ ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟ!

“ಸಾರ್... ಇನ್ನು ಒಂದು ಕಿವಿ ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ. ಮತ್ತೆಲ್ಲ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ನೋಡಿದ್ದ ಉಂಟಲ್ಲ... ಸಾರ್SSS... “ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀಮಾನ್ ವೀರಪ್ಪನ್” ಬೇಟೆಯಾಡಿದ್ದ ಆನೆಯ ಮುಖವನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತೆ ಸಾರ್”

“ಸರಿ ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಎರಡು ದಿನ ಮೊದ್ದು ಸಿಗ್ಬೇಕು “ಅಂದಾಗ” ಸಾSSರ್SS ನಾನು ಮಾತಾಡಲ್ಲ... ಮಾಡಿ ತೋರಿಸ್ತೀನಿ” ಅಂತಂದು ಲೂನಾ ಸಮೇತ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟ!

ಮನೆ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲ ಭರದಿಂದ ಸಾಗಿ ಗೃಹಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಕ್ಷಣಗಣನೆ ಆರಂಭವಾಯ್ತು. ಶ್ರೀಮತಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗರಾಜರು ಅಂಗಳದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು “ಹಾಲಿವುಡ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್” ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ರೂಪವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮಕೈಯೆಟಿವಿಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ತಾವೇ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

“ಗಜನಿವಾಸ” ಬೋರ್ಡ್ ಗೋಡೆಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿತು. ಅದರ ಮೇಲ್ಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೊಕ್ಕಣ್ಣಾಚಾರಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಗ್ರಾನೈಟಿನ ಆನೆಯ ಮುಖವನ್ನು ಕೂರಿಸಲಾಯ್ತು. ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಆನೆಯದೇ ಪ್ರತಿರೂಪ! ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಒಳಗೊಳಗೇ ಋಷಿಪಟ್ಟಳು ಯಾಕಂದ್ರೆ “ವೀರಪ್ಪನ್ ಬದುಕಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದು. ಅಂಗಳದ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ “ಡಾಗ್‌ಹೌಸ್” ರೆಡಿಯಾಗಿದೆ! ಆದರೆ ಅದರೊಳಗೆ “ಕುನ್ನಿ”ಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಲ್ಲ!

ಆಪ್ತರು, ನೆಂಟರು, ಇಷ್ಟರು ಎಲ್ಲರೂ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಂದು ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟರು. ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದ ಪ್ರೀತಿಯ “ನಾಗಮ್ಮ” ಸುಡು ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬಂದು “ಉಸ್ಸಪ್ಪSSS...” ಎಂದೂ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಕುಳಿತಾಗ ನಾಗರಾಜನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ಏನೋ “ಪುಳಕ.” ಕೂಡಲೆ ಹೋಗಿ ಜಳಕ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದವನು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವೇಷಧರಿಸಿ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೈಮುಗಿದು ಅವರೆಲ್ಲ ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದರೂ “ಆರಾಮವಾಗಿದ್ದೀರಾSS..” ಎಂದು ಒಂದೊಂದು ಸೆಕೆಂಡಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದೆ! ಆದರೆ “ನಾಗಮ್ಮ”ಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯಾಗಿ 13 ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ 45 ದಾಟಿದ “ಲಲನೆಯರೆ” ಹೊಟ್ಟೆ “ಚುರ್ಚSS..” ಎಂದಿತು.

ರಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. ಹೊಸಮನೆಯನ್ನು “ಯಜಮಾನ”ನಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುವ ಕ್ರಮ. ತನ್ನ

ಹುಟ್ಟೂರಾದ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಸಿಟಿಗೆ ಬಂದು ಮನೆ ಮಾಡಿದ ನಾಗಪ್ಪನ “ಶೌರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮಗಳ”ದೇ ಚರ್ಚೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ ನಾಗರಾಜ “ಪೂರಿ”ಯಂತೆ ಉಬ್ಬಿದ. ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಳ್ಳಿಜನ ಏನೇನು ಮಾತಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಕುರ್ಚಿಗಳೆಡೆಯಿಂದ ಆಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಕಡೆಗೆ, ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ “ಬೋನಿನೊಳಗಿನ ಹುಲಿ”ಯಂತೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಓಡಾಡುವಾಗ ಕಿವಿಯನ್ನು 25 ಡಿಗ್ರಿಗೆ ಬಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ

ಒಂದೆಡೆ “ಅರ್ಧಶತಕ” ದಾಟಿದ ಐವರ ಗುಂಪು ಏನೋ ಗುಸುಗುಸು ಮಾತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. “ಅವರು ತನ್ನ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ...” ಏನೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸೀದಾ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಒಂದೆರಡು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ತಂದು ಅವರ ಸನಿಹದಲ್ಲೇ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಳಿಯುತ್ತಾ ಕಿವಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ತೆರೆದಿಟ್ಟ

“ಅಲ್ಲ ಮೋನಪ್ಪಣ್ಣ... ನಾಗಪ್ಪ ಇಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಹಣ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಒಂದು 10 ಗೋಣಿ ಸಾಲ ಮಾಡಿಯಾದ್ರೆ ಸಿಮೆಂಟು ತಂದು ಹೊರಗಡೆಗೆ ಸಾಗಣೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ ಏನಿವನ ಗಂಟು ಮುಳುಗ್ಗಿತ್ತಾ...? ಅರ್ಧರ್ಧ ಕೆಲಸ ಯಾರೂ ಮಾಡ್ಬಾರ್ದು” ಎಂದು ಮನೆಕಟ್ಟಿ 3 ವರ್ಷವಾದರೂ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಾಗಿಲು ಮಾಡಿಸದ ಜಾರಪ್ಪ ಹೇಳಿದ.

“ಅವನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ಪಿಟ್ಟಾಸಿ ಅಂದ್ರೆ ಪಿಟ್ಟಾಸಿ! ಒಂದು ದಿನ ಅವನ ಮಾವ ಸೇಬುಹಣ್ಣು ತಂದಿದ್ದನ್ನು ಮನೆಯ ದನ ತಿಂದಿದ್ದಾಗ ದಿನರಾತ್ರಿ ಅದರ ಬಾಲದಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯಾವಾಗ “ಡೆಲಿವರಿ” ಆಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಕಾದಿದ್ದವ!” ಎಂದ 5ನೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಓದಿದ ಐತಪ್ಪಣ್ಣ.

ನಾಗರಾಜನ ಬಾಯಿಗೆ ಕಹಿಗುಳಿಗೆ ಕಲಸಿ ಹಾಕಿದಂತಾಯ್ತು. ಕೋಪದಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಸಿಪ್ಪೆಗೆಂದು ಚುಚ್ಚಿದ ಕತ್ತಿ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯನ್ನೇ ತೂತು ಮಾಡಿತ್ತು! “ಮಹಾಮಂಗಳಾರತಿ”ಯ ಬಳಿಕ ಕಿವಿಯನ್ನು 90 ಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಏನೂ ಕೇಳಿಸದವನಂತೆ ಒಳಹೋದ. ಒಳಗೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ “ಹಳೆಯ ನಲ್ಲೆ” ನಾಗಮ್ಮ ಒಬ್ಬಳೇ ಏನನ್ನೋ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದವಳು ನಾಗಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ “ತಾಜ್‌ಮಹಲ್”ನ್ನು ಕಂಡಷ್ಟು ಮಿಷಿ ಪಟ್ಟಳು! “ನಾಗೂ.., ನಾಗೂ.. ಮನೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಕಾಣೋ... ನಾಗೂ, ನನ್ನ “ಹಳೆಯ ಹೃದಯ”ದಲ್ಲಿ ನೀನಿನ್ನೂ ಮೊದಲಿನಂತೇ “ಇರುವೆ” ನಾಗೂ...” ಎಂದು ಏನೇನೋ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು. ಹೊರಗಿನ ಕೊಂಕುಮಾತು ಕೇಳಿ ಬುಸುಗುಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಈ ಕೋಮಲ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ “ಏನೋ.. ಒಂಥರಾSSS...” ಆಯ್ತು.

“ನಾಗಮ್ಮ ಮನೆ ಇದ್ರೆ ಆಯ್ತಾ...? ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆ ಇಲ್ಲಲ್ಲ.. ನಾಗಮ್ಮ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ನಡು ನೀರಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಪ್ರಲಾಪಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದಳೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಾರಾಯ್ತು... “ಕಿತ್ತೂರು ಚೆನ್ನಮ್ಮ” ಕುದುರೆಯೇರಿ ಬಂದಂತೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಳು

ಮದದಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮ ನಾಗರಾಜ ಕೂಡಲೇ ಚುರುಕಾದ! ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ ಮಾರಾಯ್ತೆ... ನಮ್ಮ ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಮಾತಲ್ಲಿ ಮೀರಿಸುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ! ಮಾತನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ "ವಾಯುವೇಗ"ದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿ ಅವನ 15 ಸೆಂಟೀಮೀಟರಿನ ನಾಲಗೆಗಿದೆ!

ಕೂಡಲೇ ಡೈಲಾಗ್ ಬದಲಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟ "ಇಲ್ಲಕ್ಕ ಯಾರನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ... ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಮಂತ್ರಣ ಕಳುಹಿಸಿ ಆಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಖಂಡಿತಾ ಬಂದೇ ಬರ್ತಾರೆ. ವಿಳಾಸವೆಲ್ಲ ಸ್ವತಃ ನನ್ನವಳೇ ಬರೆದಿರೋದು. ಅವಳು ನನ್ನ ಬಲಗೈಯಿದ್ದಂತೆ. ಚೆನ್ನಮ್ಮ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೇವತೆ! (ಮನದೊಳಗೆ ಭೂತ, ಪ್ರೇತ ಅಂದಿದ್ದ ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬಿಡಿ!)

ತನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತನ ನುಡಿ ಕೇಳಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮಳಿಗೆ ಅರ್ಧರಾಜ್ಯವೇ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಮುಷಿಯಾಯ್ತು. ಬಂದವಳು ಬಾಳೆ ಎಲೆ ಕಟ್ಟೊಂದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾಚುತ್ತಾ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದಳು. ನಾಗಮ್ಮ ತನ್ನ "ಹಳೆಯ ನಲ್ಲ"ನ ವಾಕ್ಚಾತುರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಕ್ಕಸ ಬೆರಗಾದಳು!

ಹೌದೂರೀಽಽಽ ನಾಗರಾಜನದೂ, ನಾಗಮ್ಮಳದು ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಲವ್ವ! ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರ ಲವ್ವ ರೋಮಿಯೋ ಜ್ಯೂಲಿಯೆಟ್‌ನವರಷ್ಟೇ "ಪವರ್‌ಫುಲ್" ಆಗಿತ್ತು. ಪಾಪ, ಅಂತಹ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸಲಾರದ ಯಾರೋ ಕಿಡಿಗೇಡಿಯೊಬ್ಬ "ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ" ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಸಂಗ ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿತ್ತು. ಮಳೆ ಬಂದು ಅರ್ಧದಲ್ಲೇ ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಯಲಾಟ ನಿಂತಂತೆ! ಅದಾದ ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಬಳಿಕ ನಾಗಮ್ಮ "ಕಾಳಿಂಗ"ರಾಯರ ಮಗ ಸುಬ್ಬಣ್ಣನನ್ನೂ ನಾಗಪ್ಪ ಚೆನ್ನಮ್ಮಳನ್ನು ವರಿಸಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ "ಬೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು." ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಹಳೆಯದೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಾದಾಗ ಮೈ ಜುಂ.. ಜುಂ ಎಂದಿತು. ನಾಗಮ್ಮ ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೆನ್ನೆ ಚಿವುಟಿದಾಗಲಂತೂ ಹೃದಯದ ನಾಲ್ಕು ಕವಾಟಗಳಲ್ಲಿ "ಭಯೋತ್ಪಾದಕರಿಟ್ಟ ಬಾಂಬ್" ಸ್ಫೋಟಿಸಿದಂತಾಯ್ತು!!

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ರಾತ್ರಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಯಿತು. ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವುದು ಮರುದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಅಡುಗೆಗೆಂದು "ವಿಲೇಜ್ ಸ್ಟೇಷನಿಸ್ಟ್" ಗಂಡುಗಲಿ ನಳಪಾಕತಜ್ಞ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆತನು ನಾಲ್ವರು "ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ"ಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಾಕಶಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ! ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನೂ ಸೇರಿದರೆ ಒಟ್ಟು ಐವರು. (ಪಂಚಪಾಂಡವರು!) ಅಡುಗೆಗೆ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನನ್ನೇ ಕರೆದುದ್ದರ ಹಿಂದೆ ನಾಗರಾಜನ ಕ್ರಿಯೆಟಿವಿಟಿ ಅಡಗಿದೆ. ಅವನ ಅಡುಗೆಯ ರುಚಿ ಅಂದ್ರೆ ರುಚಿ! ಅದನ್ನು ಬಲ್ಲವನೇ ಬಲ್ಲ ಆತ ಪಾಯಸಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗರಣೆ ಇಟ್ಟರೆ ಸಾಕು! (ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಸಾಂಬಾರಿಗೆ) ಊರಿನ ನಾಗರೀಕರ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಕಿಚ್ಚಿಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ಎಂತಹ ಹಸಿವೆಯಿಲ್ಲದ ರೋಗಿಯೂ ಬಟ್ಟಲು ನೆಕ್ಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ! ಅಂತಹ ಕೈಗುಣ. ಆದರೆ ಅಡುಗೆಗೆ ಹೋದಲ್ಲಿ ಒಲೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚುವ ಮೊದಲು ಅವನಿಗೊಂದು ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ "ಕುಪ್ಪಿ" (ಬಾಟ್ಲಿ) ಅರ್ಪಿಸಲೇಬೇಕು. ಅದು ಅವನ ದುರ್ಗುಣ!

ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನ ಸನ್ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸುವ ಕುಪ್ಪಿಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಅಡುಗೆ ರೆಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ! ಕುಪ್ಪಿ ಕಡಿಮೆಯಾದಷ್ಟು ಅಡುಗೆ “ಟೇಸ್ಟ್” ಕಡಿಮೆ! ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಾಗರಾಜ ಅಡುಗೆ ಭಾರೀ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲು “ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾರ್”ನಿಂದ 4 ಬಾಟ್ಲಿಗಳನ್ನು ಅವನಿಗಾಗಿಯೇ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗೋಣಿ ಚೀಲಗಳಡೆಯಲ್ಲಿ “ಟೆರರಿಸ್ಟ್” ಗಳಂತೆ ಅವಿತು ಕುಳಿತಿದ್ದವು!

ಅಡುಗೆಯ “ಪಾಂಡವ”ರಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಡೇರೆ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು. ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ಅವರು ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸ ಕೆಡುತ್ತದೆಂಬುವುದು ಚೆನ್ನಮ್ಮಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಆದುದರಿಂದ “ಐವರೂ ಪಾಂಡವರು” “ಆರಗಿನ ಮನೆ”ಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿದರು! ಏಳೆಂಟು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನ ಗೊರಕೆ ಮೊದಲೊಂದಾಗ ಉಳಿದ “ಪಾಂಡವರು” “ಅಗ್ರಜ” ನಿದ್ರಾವಶವಾಗಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಮಾತುಕತೆಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಶರಣು ಹೋದರು. ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣ ತನ್ನ “ಇಂಪಾದ” ಗೊರಕೆಯ ಹಿನ್ನಲೆ ಸಂಗೀತ ನೀಡಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ನಿದ್ರಾಲೋಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದ!

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಬಳಿಕ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದು ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಹಾವು ತಲೆಯೆತ್ತುವಂತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಸಹಚರರೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದ “ಧರ್ಮರಾಯ” “ಮತ್ತು” ಬರಿಸುವ “ಮದ್ದು” ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ! ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣ “ಅದರಲ್ಲೆಲ್ಲ” ಭಾರೀ ಶಾರ್ಪ್, ಪೋಲೀಸ್ ನಾಯಿಯಂತೆ! ಬಾಟ್ಲಿಗಳು ಎಲ್ಲೆ ಅವಿತಿರಲಿ ಅದನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಇದು ಅವನ ವಿಶೇಷ ಗುಣ! ಆತ ಅಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಗೋಣಿಚೀಲಗಳಡೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರು “ಗುಂಡುರಾಯ”ರಿದ್ದಾರೆ! ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅವನ ಕತೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ. “ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರೂ”, “ಆಳುವ ಪಕ್ಷದವರೆಲ್ಲರೂ” ನಿದ್ರೆಯ ಮತ್ತಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. “ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸಿಲ್ಲ” ಎಂಬುವುದನ್ನು ಖಾತ್ರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಪರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ “ಆರಗಿನ ಮನೆಗೆ” ಬಂದು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿದ. ಈಗ ಮಾತ್ರ ಗೊರಕೆ ಇಲ್ಲ! ಯಾಕೆಂದ್ರೆ ಅದವನ “ಒರಿಜಿನಲ್” ನಿದ್ರೆ!

ಸುಮಾರು 3 ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ನಾಲ್ವರೂ ಪಾಂಡವರು ಎದ್ದು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ತೊಡಗಿದರು. “ಧರ್ಮರಾಯ” ಮಾತ್ರ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಟಾನಿಕ್‌ನ್ನು ಸೇವಿಸಿ ಹಾಗೆ ಪವಡಿಸಿದ್ದನು! ರಾಮಣ್ಣನ ಕೈ ಜಾರಿ ದೊಡ್ಡ ಪಾತ್ರೆಯೊಂದು ಬಿದ್ದ ಸೌಂಡಿಗೆ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣ ಬೇಗ ಬೇಗ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಅಡುಗೆಗೆ ರೆಡಿಯಾದ.

ಸಹಾಯಕ ರಾಮಣ್ಣ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. ಅವನಿಗೊಂದು ಡೌಟು! “ಅಗ್ರಜನ ಅಕ್ಷಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಕೆಂಪಾಗಿವೆಯಲ್ಲ! ಕಾರಣವೇನಿರಬಹುದು...? ಬಹುಷಃ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲಿಗಾದರು “ತೀರ್ಥಸ್ನಾನಕ್ಕೆ” ಹೋಗಿರಬಹುದೇ...?” ಚಿಂತಿಸಿದ. ಆಮೇಲೆ ಅವನೆಡೆಗೆ ಒಂದು “ಗೂಗ್ಲಿ” ಎಸೆದು ಸತ್ಯವನ್ನು “ಕಕ್ಕಿಸಲು” ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ!

“ಏನು ಸೆಕೆ, ಏನು ಸೆಕೆ ನಂಗೆ ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬಲ್ಲಲ್ಲ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಹಾಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದೆ!”

ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೇನು ಕುಟುಕಿದಂತಾಯ್ತು. “ಆತನಿಗೆ ನಾನು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳಬಾರದು.” ಏನನ್ನೂ “ಸ್ತಬ್ಧನಾದೆ” ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ “ಮಾರಕಾಸ್ತ್ರ” “ದೂಸ್ತ್ರ”ವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ!

“ನನಗೂ ಅಷ್ಟೇ... ಒಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ನಿದ್ರೆ ಬಂದಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬಲ್ಲಲ್ಲ ಆಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಹೊರ ಹೋಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ “ತಣ್ಣೀರು” ಹಾಕಿ ಬಂದ್ಮೇಲೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂತಪ್ಪ” ಎಂದಾಗ ರಾಮಣ್ಣ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನ “ದೂಸ್ತ್ರ”ಕ್ಕೆ ವಿಕೇಟ್ ಒಪ್ಪಿಸಲೇ ಬೇಕಾಯ್ತು!

ಅಡುಗೆಯವರ ಗೌಜಿ-ಗದ್ದಲಕ್ಕೆ ನಾಗರಾಜ “ಹೆಡೆಬಿಚ್ಚಿದ!” ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾನೆ... ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ “ಮೆಷೀನಿನಂತೆ” ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆ ಅಪರಾತ್ರಿಯಲ್ಲೂ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣ ಪಾದರಸಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚುರುಕಾಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ನಿರ್ದೇಶನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಭಾರೀ ಖುಷಿಯಾಯ್ತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿದ, ಒಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತೊಂಡೆಕಾಯಿ ಭಾಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಡೆಕಾಯಿ ಕೊಯ್ಯಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಹೂ ಕೋಸು, ಮಗದೊಂದೆಡೆ ನವಿಲುಕೋಸು. ಮನದಲ್ಲೇ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಆತನ ಸಹಾಯಕರಿಗೆ ಕೇಳಿಸದಂತೆ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದ. ಒಲೆ ಮುಂದೆ ಸೌದೆ ದೂಡುತ್ತಿದ್ದ “ಧರ್ಮರಾಯನಿಗೆ” ನಾಗರಾಜನ “ಟೆಲಿಗ್ರಾಂ” ಸಂದೇಶ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು!

ನಾಗರಾಜ ಗುಟ್ಟಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ “ಒಳಗೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಣಿಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಟ್ಲಿ ಇದೆ. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಬಗ್ಗಿಸು. ಆದ್ರೆ ಅಡುಗೆ ಮಾತ್ರ “ಸೂಪರ್” ಆಗ್ಬೇಕು.”

“ನೀವು ಎಂತದು ನಾಗಪ್ಪಣ್ಣ.. “ಭಾಗಿಸೋದು,” “ಗುಣಿಸೋದು” ಏನಿದ್ದರೂ ಅಡುಗೆ ಆದ ಬಳಿಕ. ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ನಾನು “ಬಗ್ಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ “ಗಂಗಾಪಾನ” ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ಮರೆ ಮಾಡಿದ; ಸಭ್ಯನಾದೆ!

ಬೆಳಗ್ಗೆ 8 ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ “ಡಾಗ್ ಹೌಸ್” ಭರ್ತಿಯಾಯ್ತು! ಒಳ್ಳೆಯ ಜಾತಿಯ ನಾಯಿ. ತುಂಬಾ “ಸ್ಪಾಂಗ್” ಬೇರೆ! ಬೊಗಳಿದರೆ “ಬೊಂಬಾಯಿಗೆ” ಕೇಳಿಸಬೇಕು ಅಂತಹ “ಡಿ.ಟಿ.ಎಸ್. ಸೌಂಡ್!” “ಗಜಪ್ರಸಾದ್”ಗೆ ನಾಯಿಯೆಂದರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಅಲ್ಲ ಕೊಂಚಪ್ರಾಣ! ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆತ ಅದಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ಕೆಲವು ಪೋಕ್ರಿ ಮಕ್ಕಳು “ಆನೆಪುತ್ರ”, “ಆನೆಪುತ್ರ” ಎಂದು ಗಜಪ್ರಸಾದ್‌ಗೆ “ಡೋಂಗಿ” ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನೀಲಪ್ಪಣ್ಣನ ಮಗನೊಬ್ಬ ಗೋಡೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಲ್ಲಿ ಉಯ್ಯಾಲೆಯಾಡಿದ್ದ! ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಬಂದು ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸೌಟಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ ಚಚ್ಚದಿದ್ದರೆ ಆನೆ ಧರೆಗುರುಳಿ ಏನೇನೋ ಆಗ್ತಿತ್ತು! ಚೆನ್ನಮ್ಮ ತನ್ನ ಸಮಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ತಾನೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು! ಪಾಪ, ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ ಹುಡುಗ ಯಾರಲ್ಲೋ ಕೇಳಿ “ಅಯೋಡೆಕ್ಸ್” ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡ!

ಗಜನಿವಾಸಕ್ಕೆ ಅತಿಥಿಗಳ ಆಗಮನವಾಗತೊಡಗಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಸ ಶೈಲಿಯ ಮನೆಯ ಸೊಬಗನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಗಜನಿವಾಸದ ಹೊರಗಡೆ ಕೆಲವು ಕಲ್ಲನ್ನು ನಾಜೂಕಾಗಿ ಕೆತ್ತಿಸಿ ಕಟ್ಟಲಾಗಿದೆ. ಸಿಮೆಂಟು “ಟಚ್ಚೆ” ಇಲ್ಲದ ಗೋಡೆ. ಅಂದರೆ “ಸಾರಣೆ ಲೆಸ್!” ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲೂ ನವ್ಯ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು. ಎಲ್ಲಾ ನಾಗರಾಜನ ಕ್ರಿಯೆಟಿವಿಟಿಯಂತೆ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು! ಆ ಪೈಂಟಿಂಗ್ಸ್ ಅರ್ಥ ನಾಗರಾಜನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಬಿಡಿಸಿದ ಕಲಾವಿದನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ! ಫ್ರೆಂಚೋ, ಇಟಾಲಿಯನ್ನೋ.., ಅಥವಾ ಶೇವಿಂಗ್ ಮಾಡಲು ಟೈಮಿಲ್ಲದೆಯೋ ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ “ಮೇಧಾವಿ”ಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಾನುಭಾವರು ಬಂದು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ವೀಕ್ಷಿಸಿ ಅದರರ್ಥ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಹೂಂ..” ಏನೂ ತೋಚುವುದಿಲ್ಲ.

ಒಂದಿಬ್ಬರು ಚೆನ್ನಮ್ಮನವರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಅವಳಿಗೇನು ಗೊತ್ತು ಬದನೆಕಾಯಿ! ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೆ ಸಿಕ್ಕವ ನಾಗರಾಜ ಯಾನೇ ನಾಗಪ್ಪ. “ಸಾರ್ ಪೈಂಟಿಂಗ್ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಸಾರ್SSS... ಈ ಪೈಂಟಿಂಗ್ನ ಅರ್ಥ....”

ಕೇವಲ ಕಾಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದು ಬಾಕಿ ಉಳಿದ ಭಾಗಗಳೆಲ್ಲ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದ ಪೈಂಟಿಂಗನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದರು.

ಸತ್ಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ “ಫುಲ್‌ಫಿಗರ್” ಬಿಡಿಸಲು ಉದಾಸೀನವಾಗಿ ಅರ್ಥರ್ಥ, ಅರ್ಜಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕಲಾಕೃತಿಯದು! ನಾಗರಾಜ ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದಾಗಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಿಂತು ಕ್ರಿಯೆಟಿವಿಟಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾ “ಐವತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜನಜೀವನ” ಅಂತಂದು ಪರಾರಿಯಾದ! ಗಡ್ಡ ಬಿಟ್ಟವರು ಹುಬ್ಬೇರಿಸಿದರು!

ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲ್‌ಗೆ ತಿಳಿನೀಲಿ ಬಣ್ಣ ಬಳಿಯಬೇಕು. ಅದು ಪ್ರಶಾಂತತೆಯ ಅನುಭವ ನೀಡುತ್ತದೆಯೆಂದೂ, ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಲ್ಲು ತಿಂದರೂ ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದೂ ಅವನಕ್ಕೆ ಶಾಂತ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲ್ “ನೀಲಕಂಠ”ನಂತೆ ನೀಲಿಯಾಗಿದೆ!

ಒಂದೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಂದವರಿಗೆಲ್ಲ ಸ್ವತಃ ಚೆನ್ನಮ್ಮಳೇ ಹಾಲು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೆ “ಗಂಡುಗಲಿ ಪಾಕತಜ್ಞ” ಅರ್ಥಗಂಟೆಗೊಮ್ಮೆ “ಆಲ್ಕೋಹಾಲ್” ಸೇವಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ! ಸೂರ್ಯ ಸುಮಾರು ನಡುನೆತ್ತಿರಗೇರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನೊಳಗಿನ “ಸೂರ್ಯನು” ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ನೆತ್ತಿಯತ್ತ ಹೊರಟ! ಸಮಯ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ “ಗಂಡುಗಲಿ ಪಾಕತಜ್ಞ” “ಗುಂಡು” ಕಲಿಯಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳತೊಡಗಿದೆ!

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎರಡು ಮೂರು ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜನ ಆಫೀಸಿನ “ಡೊಳ್ಳೊಟ್ಟಿ ಬಾಸು” ಮತ್ತವನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳ ಆಗಮನವಾಯ್ತು. ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಡ್ರೆಸ್, 40 ದಾಟಿದ “ಕನಕಾಂಗಿಯರೂ” ಜೀನ್ಸ್ ಪ್ಯಾಂಟ್, ಟೀ ಶರ್ಟ್ ತೊಟ್ಟು ಹಳ್ಳಿಗರ

ಕಣ್ಣಿಗೆ “ಕುಟ್ಟ” ತೋಡಗಿದರು. ಒಂದಿಬ್ಬರು 20ರ ಆಸುಪಾಸಿನವರು ನಾಗರಾಜನ ಕೈ ಕುಲುಕುತ್ತಿರಲು ನಾಗಮ್ಮಳಿಗೆ ಚೇಳು ಕುಟುಕಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು! ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ! ಏನು ಅಂದ.. ಏನು ಚಂದ... ಒಬ್ಬಾಕೆ ದಡೂತಿ ಮಹಿಳೆ ಕಪ್ಪು ಪ್ಯಾಂಟ್, ಕಪ್ಪು ಟೀ ಶರ್ಟ್ ಧರಿಸಿ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲನ್ನು ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಹರಡಿದ್ದಳು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಪ್ಪು ಗ್ಲಾಸ್ ಬೇರೆ ಹಾಕಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ “ಭದ್ರಕಾಳಿ”ಯನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಚೆನ್ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ನಾಗರಾಜ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೈಮುಗಿದು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಚಯಿಸತೊಡಗಿದರು. ಮನೆಯೆದುರಿನ ಗಾರ್ಡನ್ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿಸಿತು. ಹಚ್ಚ ಹಸುರಿನ ಹುಲ್ಲು ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜ ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಂಗಿಯ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳು. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಂದಲೋ ತಂದಿದ್ದ ವಿವಿಧಾಕಾರದ ಕಾಫಿ ಗಿಡದ ಬೊಡ್ಡೆಗಳು. ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂವಿನ ಚಟ್ಟಿಗಳು. ಒಂದೆಡೆ ಎತ್ತರದ ದಿಣ್ಣೆಯಂತೆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾರಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಿರುವ ಜೋಡಿ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳು. ಬಹುಶಃ ಅದು ‘ನಾಗಪ್ಪ’ ಮತ್ತು ‘ನಾಗಮ್ಮ’ರ ಪ್ರೇಮದ ಸಂಕೇತವಿರಲೂಬಹುದು! ಎಲ್ಲರನ್ನೂ “ಜೋಡಿ ಕೊಕ್ಕರೆ” ತೋರಿಸಲು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲೊಂದು “ಜಟಾಯುವಿನಂತೆ” ರೆಕ್ಕೆ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿದೆ! ಯಾರೋ ಕಿಲಾಡಿ ಮಕ್ಕಳು ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾರಿಬಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರಬೇಕು! ಪಾಪ, ಅದು ಹಾರಲಾರದೆ ರೆಕ್ಕೆ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದೆ! ನಾಗರಾಜನ ಪಿತ್ತ ನೆತ್ತಿಗೆರಿದು. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದ ಕಲಾವಿದನೊಬ್ಬ “ಹೆದರಬೇಡಿ ಸಾರ್; ರಾವಣ ಮತ್ತು ಸೀತೆಯ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಮೂರ್ತಿ ಮಾಡಿ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ! ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಶೇಪ್ ಚೇಂಜ್ ಮಾಡೋಣ” ಎಂದ. ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಶಾಕ್ ಹೊಡೆದಂತಾಗಿ “ನನಗೆ ಅಂತಹ ಕ್ರಿಯೆಟಿವಿಟಿ ಯಾಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು “ಸುತನನ್ನು” ಕಳೆದುಕೊಂಡ “ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನಂತೆ” ಹಲುಬಿದ.

ಅಂಗಳದ ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ “ಡಾಗ್ ಹೌಸ್”ನತ್ತ ಎಲ್ಲರ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಯಿತು. “ಸಿಟಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಭಿನ್ನ ವೇಷಗಳನ್ನು” ಕಂಡರೂ ನಾಯಿ ಬೊಗಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದ್ದ “ಗಜಪ್ರಿಯ” ನಾಗರಾಜ ನಾಯಿಗೂ ಕೃತಕ ಸೊಂಡಿಲಿರಿಸಿದ್ದ ಅಲ್ಲೂ ಅವನ ಕ್ರಿಯೆಟಿವಿಟಿ! ಅದನ್ನು ಆ ಮೂಕ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೆಲವರು ನಕ್ಕರು. ಕೆಲವರು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟರು. ಪ್ರಾಣಿದಯೆ ಇದ್ದ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಅದರ ಕಷ್ಟ ನೋಡಲಾಗದೆ ತಮ್ಮ ಕಂಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು!

ಮನೆಯ “ನೇಮ್ ಬೋರ್ಡ್” ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿಯೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಕಂಡಿತು. ನಿಜವಾದ ಆನೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಯಾರೋ ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ತುರುಕಿಸಿದ್ದರು! ಅದು ಆನೆಯ ನೈಜತೆಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಪುಂಡಾಟಿಕೆಯ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ!

ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲ ಮನೆಯೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದರು! ಮನೆಯೊಳಗಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ

ಬೆರಗಾದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲ್‌ಗೆ ತಿಳಿ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣ ಬಳಿಸಿದ್ದ ಗೋಡೆ ತೋರಿಸಲು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದ ನಾಗಪ್ಪ ಗೋಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ “ಕೀಚಕನನ್ನು ಕಂಡ ಕಲಿಭೀಮ”ನಂತಾಗುತ್ತಾನೆ! ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೋಡೆಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ ಕೊಳಕು ತುಂಬಿದ ಕೈಗಳನ್ನು ಉಜ್ಜಿದ್ದಾರೆ! ಚೆನ್ನಮ್ಮಳಂತು “ಒರೆಯಲ್ಲಿನ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ” ಕೈ ಹಾಕತೊಡಗಿದಳು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ “ಶುಭ ವೇಳೆ”ಯಲ್ಲಿ ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಮಕ್ಕಳು ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅವರ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸಿ, “ಅಂಗುಲಿಮಾಲ”ನಂತೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅಟ್ಟಹಾಸ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ನಾಗರಾಜ!

ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ “ಡೊಳ್ಳೊಟ್ಟೆ ಬಾಸ್”ಗೆ ಅದೊಂದು ಮೋಡರ್ನ್ ಆರ್ಟ್‌ನಂತೆ, “ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತ ಕಲಾವಿದ” ರಚಿಸಿದ ಪೈಂಟಿಂಗ್‌ನಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಕುತೂಹಲದಿಂದ “ಕಲಾಕೃತಿ”ಯ ಅರ್ಥ ಹುಡುಕುತ್ತಾನೆ. ಉರಗ ತಜ್ಞರು ಹಾವು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಒಮ್ಮೆ ಗೋಡೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಮಗದೊಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣು ಕಿರಿದಾಗಿಸಿ ದೂರ ಹೋಗಿ ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ “ಡೊಳ್ಳೊಟ್ಟೆಯ” ಗಂಟು ಮುಖ ಅರಳುತ್ತದೆ! ನಾಗರಾಜನ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ “ಸೂಸ್‌ಪರ್. ಸೂಸ್‌ಪರ್ ಗುಡ್ ಪೈಂಟಿಂಗ್!” ಚೆನ್ನಮ್ಮ ನಾಗರಾಜ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಚಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದಂತಾಯ್ತು!

“ಅಲ್ಲಾ... ಕ್ರಿಯೆಟಿವ್ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹೊಳೆಯದ ಕ್ರಿಯೆಟಿವಿಟಿ ಈ “ಡೊಳ್ಳೊಟ್ಟೆಗೆ” ಹೇಗೆ ಬಂತು? ದೇವರು ಇವನಿಗೆ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಇನ್ನೇನನ್ನೋ ಫಿಟ್ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೋ ಹೇಗೆ? ಬಾಸ್‌ಗಿಂತ ನಾನೇನು ಕಮ್ಮಿ ಎಂದು ತಾನೂ ರೇಖೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಅರೇ! ಹೌದಲ್ಲ, ಒಂದೆಡೆ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನ ತಪಸ್ಸು ಭಂಗ ಮಾಡಲು ಧರೆಗಿಳಿಯುತ್ತಿರುವ ಮೇನಕೆಯಂತೆ! ಇನ್ನೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಸುನಾಮಿ ಅಲೆಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿ ಕೈಕಾಲು ಕತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೆಣಗಳಂತೆ! ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ತಾನೂ, ನಾಗಮ್ಮಳೂ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಂತೆ!! ಅದ್ಭುತ! ಅದ್ಭುತ!

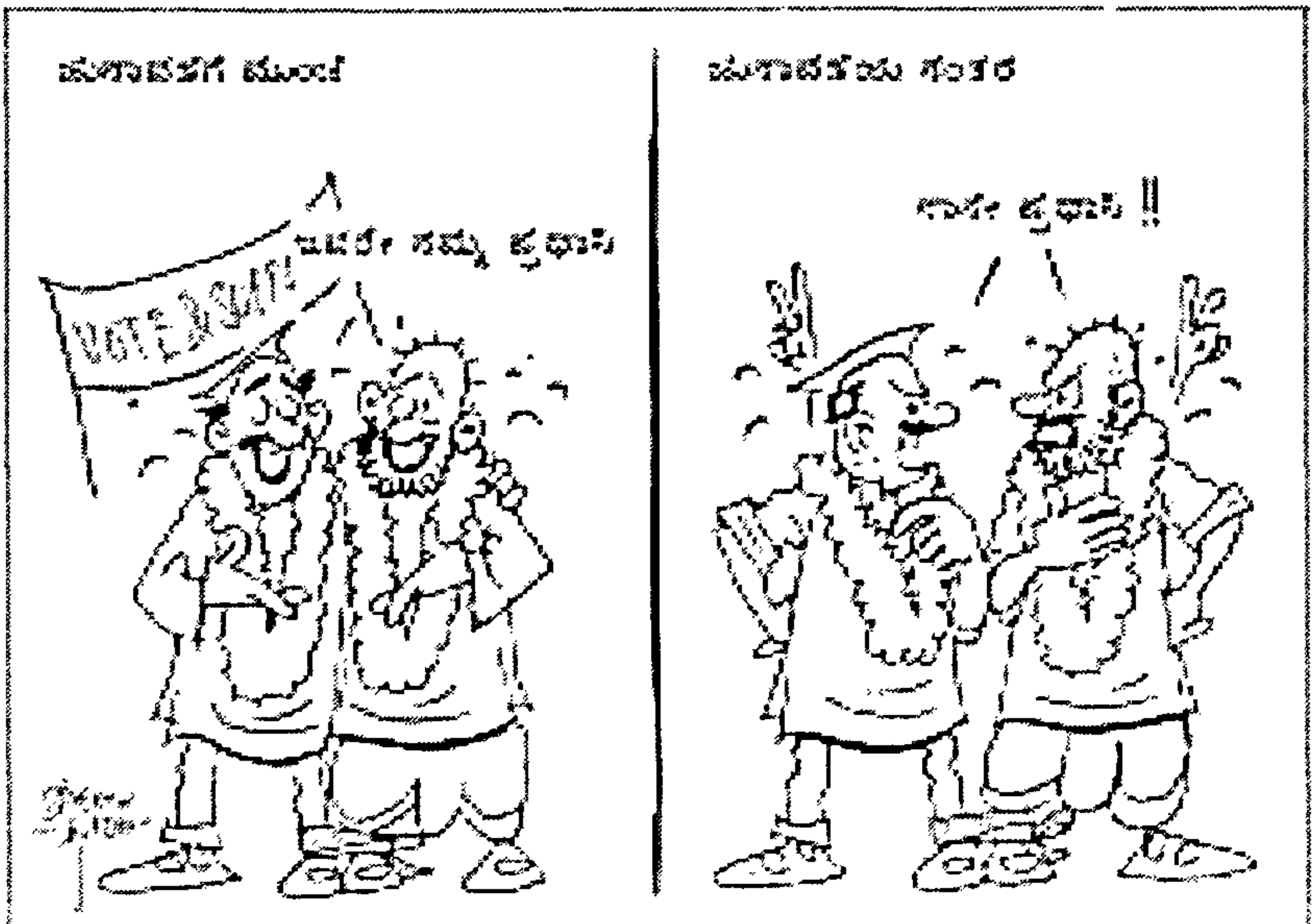
ಎಲ್ಲರೂ ಪೋಟೊ ಕ್ಲಿಕ್‌ಸುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾಗರಾಜ ಮನದಲ್ಲೆ ಆ “ಭೂಗತ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ” ಧನ್ಯವಾದ ಅರ್ಪಿಸಿ, ಸ್ಮರಣೆಗೆ ನೀಡಿ, ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆ ಹಾಡಿಬಿಟ್ಟು “ಜಟ್ಟಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದರೂ...” ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೊಳೆದಂತಾಗಿ “ಬನ್ನಿ ಸಾರ್, ಬನ್ನಿ ಕಾಫಿ ಬೊಟ್ಟೆಯ ನಟರಾಜ ವಿಗ್ರಹ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮನೆಯ ಬಲಗಡೆ ಗಾರ್ಡನ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಎಲ್ಲರೂ “ನಕ್ಸಲ್ ವಿಗ್ರಹ ಪಡೆಯಂತೆ” ನಾಗಪ್ಪನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ - ಅಲ್ಲಿ ನಟರಾಜನೂ ಇಲ್ಲ... ಅಟೋರಾಜನೂ ಇಲ್ಲ!! “ಅರೆ! ಅರ್ಧಗಂಟೆ ಮೊದ್ಲು ಇದ್ದ ನಟರಾಜನನ್ನು ಯಾರು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಪ್ಪೋ..?” ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿ ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳತ್ತ ನೋಡಿದರೆ ಅವರೆಲ್ಲ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದ್ದಾರೆ! “ಸದ್ಯ ಬದುಕಿದೆ” ಎಂದು ದೀರ್ಘ ಶ್ವಾಸ ತಗೊಂಡ.

“ಛೆ...ಛೆ...ಛೆ... ಏನು ಪರಿಮಳ... ಏನು ಘಮ ಘಮ” ತಿಮ್ಮಣ್ಣನವರ ಅಡುಗೆ

ನಟರಾಜನಿಗಿಂತಲೂ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿತ್ತು. ನಾಗರಾಜ ನೇರ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾನೆ ಅಲ್ಲಿ “ಡೊಳ್ಳೊಟ್ಟೆ”, “ಭದ್ರಕಾಳಿ” ಎಲ್ಲ ಸೇರಿ ಅಡುಗೆಯ ಸವಿಯನ್ನು “ಕಣ್ಣು”, “ಮೂಗಲ್ಲಿ” ಸವಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಒಲೆಯ ಮುಂದೆ ರಾಮಣ್ಣ ಹಪ್ಪಳ ಕಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬದಿಯಲ್ಲಿ ನಶೆಯೇರಿಸಿ ಕುತ್ತಿಗೆ ಮುರಿದವನಂತೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣ “ನಟರಾಜನ ಡೊಂಕು ಕೈಯನ್ನು” ಒಲೆಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಅದನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಶಿವನೇ ಬಂದು ತ್ರಿಶೂಲದಿಂದ ತಿವಿದಂತಾಯ್ತು! ಡಮರುವಿನಿಂದ ತಲೆಗೆ ಕುಕ್ಕಿದಂತಾಯ್ತು! ನೋಡುತ್ತಾನೆ ನಾಗಪ್ಪ - ನೂರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ತಂದಿದ್ದ ನಟರಾಜನ ತಲೆಬುರುಡೆ ಉರಿದುಹೋಗಿದೆ. ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಕಿಚ್ಚು ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದೆ!

ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಶೋಭಿಸಬೇಕಿದ್ದ ನಟರಾಜನಿಗೆ ಸಕಲ “...” ಗೌರವಗಳಿಲ್ಲದೆ ಅಗ್ನಿಸ್ಪರ್ಶ ಆಗಿಹೋಗಿದೆ! ಇನ್ನು ಏನೂ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೋಪದಲ್ಲಿ “ಗಂಡುಗಲಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣನಿಗೆ” “ಅಶ್ರುತರ್ಪಣ” ಸಲ್ಲಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸವಿಸವಿಯಾದ “ಮೃಷಾನ್ನ” ನೀಡಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತೊಡಕಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯಬೇಕಿದ್ದ “ಗಜನಿವಾಸ”ದ ಸಮಾರಂಭ “ನಟರಾಜನ ಸಾವಿನ ನೋವಿನಲ್ಲಿ” ಕೊನೆಗೊಂಡರೂ “ಗಂಡುಗಲಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪಣ್ಣ”ನ ರುಚಿ ರುಚಿ ಭೋಜನ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಸಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೆಂದರೆ “ಸ್ವಾಂಗ” ನಾಯಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ “ಸ್ವಾಂಗ್ ಸೊಂಡಿಲು” ರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ ಹಾಗೆ ಇತ್ತು!

ಅಳಿಯ ಸಾರ್

- ಕುಮುದಾ ಪುರುಷೋತ್ತಮ್

ಭಾರತೀಯ ಕುಟುಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮನೆ ಅಳಿಯನಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನ ಮಾನ ಹಾಗೂ ಗೌರವ. 'ಅಳಿಯ ದೇವರೆಂದು' ಕರೆದು ಅವನನ್ನು ದೈವತ್ವಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವ ಅತಿರೇಕವೂ ಉಂಟು! ಅಳಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದಾಗ ವಿಶೇಷ ಆದರಾತಿಥ್ಯ ಮಾಮೂಲು. ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ನಿಂತಲ್ಲಿ ಉಪಚರಿಸುವ ಅತ್ತೆ ಮಾವ, ಬೇಕು ಬೇಡಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಪರಿಚಾರಿಕೆ ಮಾಡುವ ಭಾವ ಮೈದಂದಿರು. ನಗುನಗುತ್ತಾ ನಗಿಸುತ್ತಾ ಸರಸವಾಗಿ ಹಿತವಾಗಿ ಮನರಂಜಿಸುವ ನಾದಿನಿಯರು, ಇವರೆಲ್ಲರ ನಡುವೆ ಬಳುಕುತ್ತಾ ನಾಚುತ್ತಾ ಎಲ್ಲೋ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಮರೆಯಾಗುವ ಪ್ರೇಯಸಿ ಇವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ರಸಿಕ ಕವಿಗಳು ನೀಡಿರುವ ಸುಂದರ ಚಿತ್ರಣ. 'ಅಳಿಯ ಮನೆ ತೊಳೆಯ', 'ಜಾಮಾತಾ ದಶಮಗ್ರಹಃ' ಎನ್ನುವ ವಿಡಂಬಾತ್ಮಕ ಹೇಳಿಕೆಯ ನಡುವೆಯೂ ಅಳಿಯನ ಸ್ಥಾನಮಾನಕ್ಕಂತೂ ಕುಂದಾಗಿಲ್ಲ. ಅಳಿಯನಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆದರಾತಿಥ್ಯ ಎಂದ ಮೇಲೆ ವಿವಾಹ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಆತನಿನ್ನೂ 'ಭಾವಿ' ಅಳಿಯನಾಗಿದ್ದಾಗ ಇದರ ಹತ್ತು ಪಟ್ಟು ಆದರ ಸಲ್ಲಬೇಕು ತಾನೇ? ಇಂತಹ ಆದರ ಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥರಾದದ್ದು ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ.

ಅರವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಊರು ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾದದ್ದು ಹೀಗಾಗಿ ನೇಕಾರ ಕುಟುಂಬಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದ ಓಣಿಯಲ್ಲಿ ಇವರದೊಂದು ಪುಟ್ಟ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆ. ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು ರಾಗಿಣಿ. ವರಾನ್ವೇಷಣೆ ಭರದಿಂದ ಸಾಗಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಒಂದು ಸಂಬಂಧ ಕುದುರುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ನೋಡಿ ಒಪ್ಪಿ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದ ವರಮಹಾಶಯ ರಜ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಬಂದು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಸಮ್ಮತಿ ಕೊಡುವುದು ಮಾತ್ರ ಬಾಕಿ ಇತ್ತು.

ಹೀಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ದಿನ ಭಾವಿ ಬೀಗರಿಂದ ಪತ್ರ ಬಂದಿತು. ಎರಡು ದಿನಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಬರಬೇಕಿದ್ದ ಪತ್ರ ತಡವಾಗಿ ತಲುಪಿ ಇನ್ನಿಲ್ಲದ ಆತಂಕ ತಂದಿತು. ಭಾವಿ ಅಳಿಯ ಕನ್ಯಾ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ ಅಂದೇ ಬರಲಿದ್ದ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲಿದ್ದ ಆಗಲೇ ಹನ್ನೊಂದು ಹೊಡೆದು ಇನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಕೈಯೂ ಓಡದೆ ಕಾಲೂ ಓಡದೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಕುಳಿತ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾನಿನ ಪಟ್ಟಿ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಗಿತ್ತು ಪೇಟೆಗೋಡಿಸಿದರು. ದಿನಸಿ, ತರಕಾರಿ, ಹಣ್ಣು ತಂದೊಪ್ಪಿಸಿದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಬಲು ಬೇಸರವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಮನೆಯ ಕೇಂದ್ರಬಿಂದುವಾಗಿದ್ದ ಪಾಲ್/ನಡುಮನೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿಮೂಟೆ, ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಶೆಲ್ಫಿನಲ್ಲಿ ತಗಡು ಡಬ್ಬದ ಸಾಲುಗಳು, ಮತ್ತೊಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿಲು ಮೂಟೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಾಗಿದಂತೆಯೇ ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಡಬ್ಬ ಜೊತೆಗೆ ಗಾಜಿನ ಬಾಟಲಿ ಮತ್ತು ಪಂಪು, ಮೂರನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ

ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಮಸಾಲೆಗೆ ರುಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದ ರುಬ್ಬುಗುಂಡು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ತುಸುವೇ ಕುಂಟುತ್ತಿದ್ದ ತಗಡಿನ ಕುರ್ಚಿ. ಕನ್ಯಾ ಪೀಠಕ್ಕೆಗೆ ಬರುವ ಗಂಡು ಕನ್ಯೆ ನೋಡುವುದಿರಲಿ ಈ ಮನೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಕಂಡೇ ಈ ಸಂಬಂಧ ಬೇಡವೆಂದು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಾನು. ಈ ಸಾಮಾನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಗಾದರೂ ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿರಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಡಲಾಗುವುದೇ? ಎದುರು ಮನೆಯ ರೇಷ್ಮೆ ಸಾಹುಕಾರರ ಮನೆಗೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಓಡಿದರು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಾಹುಕಾರರು “ನೀವೇನೂ ಯೋಚ್ಚೆ ಮಾಡ್ಬಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ. ನಿಮ್ಮನೇ ಅಳಿಯ ನಮ್ಮನೇ ಅಳಿಯ ಇದ್ದಂಗೇ. ಅದೇನೇನು ಕಚಡಾ ಸಾಮಾನೈತೋ ನಮ್ಮನೆ ಹಿಂದಿನ ವರಾಂಡಾದೊಳ್ಗೆ ತಂದು ಮದ್ದಿ. ನಮ್ಮನೇ ಸೋಫಾಗ್ಗು, ಮೇಜು, ಫ್ಯಾನು ಎಲ್ಲಾ ಎತ್ತೊಂಡೋಗಿ ಜೋಡಿಸಿಡಿ. ನಿಮ್ಮನೇ ರೇಡಿಯೋ ಕೆಟ್ಟಿತೆ ಅಂದಿದ್ರಿ. ನಮ್ಮನೇದು ಎತ್ತೊಂಡೋಗಿ ಟೇಬಲ್ ಮ್ಯಾಗಿಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಹೂವಿನ ಪಾತ್ರೆ ಇಡಿ. ಬರೋ ಉಡ್ಗ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ರಾಗಿಣೀನ ನೋಡಾಕೆ ಮುಂಚೇನೇ ಊಂ ಅನ್ನಿಟ್ಟಾನು” ಎಂದು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಲೆರೆವ ಮಾತನ್ನಾಡಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಅವರ ಮನೆ ಹುಡಗ್ರೇ ಸಾಮಾನು ಸಾಗಿಸಿ ಅಂದವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟು ಬಂದರು. ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮನೆಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಬದಲಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಹಾಲಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಂದೇ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಪೇರಿಸಿಟ್ಟ ಟ್ರಂಕುಗಳು, ಹಾಸಿಗೆ ಸುರುಳಿಗಳ ನಡುವೆ ಕನ್ಯೆ ರಾಗಿಣಿ ತನ್ನಿನಿಯನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಕನ್ನಡಿ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಸಿಂಗಾರದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದಳು.

ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಭಾವಿ ಅಳೀಮಯ್ಯ ಬರುವ ಸುದ್ದಿ ಸಾಹುಕಾರರ ಮನೆಯಿಂದ ಮಳೆಗಾಲದ ಪೂ ಸೋಂಕಿನಂತೆ ಗಲ್ಲಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹರಡಿತು. ಮೊದಲೇ ಸಣ್ಣ ಊರು, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಎಲ್ಲರೂ ಪರಿಚಿತರೇ. ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಭಾವಿ ಅಳಿಯನೊಂದಿಗೆ ಓಣಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೊಡನೆ ಎರಡೂ ಕಡೆ ಜನ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದರು. ಕೆಲವರು ಹೊರ ಬಂದು ರಾಜಾರೋಷವಾಗಿ ನೋಡಿದರೆ ತುಸು ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡವರು ಕಿಟಕಿ, ಬಾಗಿಲ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇಣುಕಿ ನೋಡಿ ಕುತೂಹಲ ತಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅತಿ ದಾಷ್ಟೀಕದ ಜನ ಮುಲಾಜಿಲ್ಲದೆ ರಸ್ತೆಗಿಳಿದು “ಏನ್ ಸ್ವಾಮಿ, ಯಾರೋ ನೆಂಟು ಬಂದಂಗದೆ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ್ರು? ಎಣ್ಣು ನೋಡಕ್ಕೆ ಬಂದಂಗವ್ರೆ? ಉಡ್ಗ ಲಕ್ಷಣವಾಗವ್ರೆ. ಎಂಗಾರ ಮಾಡಿ ವಾಲಗ ಊದಿಸಿಬಿಡಿ. ನಮ್ಮ ಚಿರೋಟಿ ಊಟ ಮಾತ್ರ ಮರೀಬ್ಯಾಡಿ” ಎಂದೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ಭಾವಿ ಅಳಿಯನ ಮುಖ ಕೆಂಪಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟರು.

ಮನೆಯೊಳಗಡಿ ಇಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ತನ್ನ ಓಣಿ ಜನರ ಪರವಾಗಿ ಕ್ಷಮಾಯಾಚನೆ ಮಾಡಿದರು. “ತಪ್ಪು ತಿಳ್ಕೊಬೇಡಿ ಸಾರ್. ಇದು ಸಣ್ಣ ಊರು. ಇಲ್ಲಿರೋರು ಅಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ ಸಾರ್. ಆದರೆ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಇಲ್ಲದ ಸರಳ ಜನ. ಸಜ್ಜನಿಕೆ ಉಳ್ಳವರು, ನಗರದ ಜನರಂತೆ ಕೃತಕ ನಡವಳಿಕೆ ತಿಳಿದವು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರೋದನ್ನ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡೋವು. ನೀವೇನೂ ಬೇಜಾರು ಮಾಡ್ಕೊಬೇಡಿ ಸಾರ್” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನಿಸಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದರು. ಸೋಫಾ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಫ್ಯಾನ್ ಹಾಕಿದರು. ರೇಡಿಯೋ ಹಾಕಿ ಬಿತ್ತರವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳಿಸಿದರು. ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಏಲಕ್ಕಿ, ಕೇಸರಿ,

ಪಚ್ಚಕ್ಕರ್ಪೂರ ಹಾಕಿದ ಪಾನಕದ ಲೋಟವನ್ನು ರಾಗಿಣಿ ನಾಚುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದಾಗ ಭಾವಿ ಅಳಿಯ ಖುಷಿಗೊಂಡ.

ಅಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನಿಗೆ ಗಂಡ ಅಳಿಯನನ್ನು ವಾಕ್ಯಕ್ಕೊಮ್ಮೆ 'ಸಾರ್' ಎಂದು ಸಂಬೋಧಿಸುವುದು ಸರಿ ಎನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಬುಸುಗುಟ್ಟಿದರು: "ಅಳಿಯ ಆಗೋವ್ವಾದ್ರೂ ನಿಮಗಿಂತ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನೋವ್ವ. ಅವನ್ನ 'ಸಾರ್ ಸಾರ್' ಅಂತ ಕರದ್ರೆ ಸಂಕೋಚ ಪಡೋಲ್ವೇ? ನಿಮ್ಮುಪಚಾರ ಯಾಕೋ ಅತಿಯಾಯ್ತು. ಕರೆಯೋದಿದ್ದೆ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕರೀರಿ." ಪಾಪ, ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಪತ್ನಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ 'ಸಾರ್' ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಹತ್ತಿಕ್ಕಿ ಉಪಚಾರ ಮುಂದುವರೆಸಿದರು.

ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಮಾಡಿ ರಾಗಿಣಿ ತಂದು ಬಡಿಸಿದ ನಳಪಾಕ ಉಂಡ ಅಳಿಯ ಸಂತೃಪ್ತನಾಗಿ ಹೊರಡುವಾಗ ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೇ ರಾಗಿಣಿಗೆ ತನ್ನೊಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರೂ ತಾಯಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತನ್ನು ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಪಾಲಿಸಿ "ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಸ್ ಎರಿದ್ದಾಯಿತು.

ಅಳಿಯನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಕೆಲಸ ಎರವಲು ತಂದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಹುಕಾರರ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದ್ದು. ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆ, ಇದ್ದಿಲು ಮೂಟೆ, ಸೀಮೆ ಎಣ್ಣೆ ಡಬ್ಬ, ರುಬ್ಬುಗುಂಡು ಎಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಸ್ವಸ್ಥಾನ ಸೇರಿದವು. ಬೆಳಗಿನ ಓಡಾಟ, ಆತಂಕದಿಂದ ಹಣ್ಣಾಗಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ದಣೆದು ಅಲ್ಲೇ ಚಾಪೆ ಹಾಸಿ ಅಡ್ಡಾದರು.

ರಾಗಿಣಿಯ ಮದುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯವರೆಗೆ ಸಿಂಗಾರಗೊಂಡ ಮದುವಣಗಿತ್ತಿ ನಾಚುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಳಿಯ ತಾಳಿ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಲು ಕೈ ಮುಂದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಪುರೋಹಿತರು ಮಂತ್ರ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಕೈ ಮೇಲೆತ್ತಿ ವಾದ್ಯದವರಿಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ವಾದ್ಯಮೇಳದ ಧಾದ ತಾರಕ್ಕೇರಿದೆ. ತವಿಲ್ ನುಡಿಸುವಾತ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಕುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಶಬ್ದದ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಕಿವಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಣ್ಣೆಚ್ಚಿದರು. ನಿಜ, ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರೋ ಜೋರಾಗಿಯೇ ಕುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಳಗೆ ಕಾಫಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕೂಗು ಹಾಕಿದರು. "ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಂದ ಯಾರೋ ಬಾಗಿಲು ಒಡೆದುಹೋಗೋ ಹಾಗೆ ಕುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಬಾರ್ದೇ ಗಂಟೆ ಆರಾಯ್ತು. ಇನ್ನೆಂತಾ ಕುಂಭಕರ್ಣನ ನಿದ್ದೆ?" ಮೇಲೆದ್ದು ಹೋಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಕರೆಂಟ್ ಹೊಡೆದವರಂತೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. ಬಸ್ ಹತ್ತಿಸಿ ಊರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಅಳಿಯ ಬ್ಯಾಗ್ ಸಮೇತ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ! "ಇದೇನು, ಊರಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿಲ್ಲೇ?" ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಬಡಬಡಿಸಿದರು.

"ಸಾರಿ, ಮಾವ. ಏರಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಬಸ್ ಕೆಟ್ಟು ನಿಂತುಬಿಟ್ಟು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಸುಮಾರು ದೂರ ತಳ್ಳಿದ್ದೆ. ತಳ್ಳಾನೇ ಇದ್ದೆ. ಅದು ಸ್ವಾರ್ ಆಗ್ಲೇ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಇದೇ ಕಡೇ ಬಸ್ಸು. ಮುಂದಿನ ಬಸ್ಸು ನಾಳೆ

ಬೆಳಗ್ಗೆನೇ ಅಂಟುಟ್ಟು ದೈವರು. ಎಲ್ಲಾ ಬೈದುಕೊಂಡು ನಡೆದು ಬಂದ್ವಿ. ಇವತ್ತಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ನಾಳೆಗೆ ಉಲಗ ಹೋಗ್ತೀನಿ" ಎಂದು ಒಳಗಡಿ ಇಟ್ಟ. ನಡುಮನೆ ನಾಟಕದ ಸೀನಿನಂತೆ ಬದಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು, "ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಿ, ಎರಡೇ ನಿಮಿಷ ಸೋಫಾ, ಫ್ಯಾನು. ರೇಡಿಯೋ ಎಲ್ಲಾ ತಂದು ಬಿಡ್ತೀನಿ" ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಹೊರಡಲನುವಾದರು. ಅವರನ್ನು ತಡೆದ ಅಳಿಯ ಅಕ್ಕಿಮೂಟೆ ಮೇಲೆ ಆಸೀನನಾದ. "ಎನೂ ತೊಂದ್ರೆ ತೊಗೋಬೇಡಿ ಮಾವ. ನಂಗಿದೆಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದೆ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನಂಗೇ ಅಕ್ಕಿ ಮೂಟೆ ಮೇಲೆ ಕೂರೋದು ಅಂದ್ರೆ ಬಾಳ ಇಷ್ಟ. ನಮ್ಮಮ್ಮ ಬೈದು ಎಬ್ಬಿಸೋರು. ಇಲ್ಲಿ ಆತ್ತೆಯವು ಬೈಯೋದಿಲ್ಲ ತಾನೇ" ಎನ್ನುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನತ್ತ ನೋಡಿದ. "ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬೈಯೋದುಂಟೇ ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ?" ನಾಚುತ್ತಾ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಮತ್ತೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟರು.

ಅಕ್ಕಿಮೂಟೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಕುಳಿತು ದೊಡ್ಡಪ್ಪನನ್ನು ಕುರ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂರಲು ಹೇಳಿ ಪಟ್ಟಾಂಗ ನಡೆಸಿದ. ಗೆಳತಿಯ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದ ರಾಗಿಣಿ ಇವನನ್ನು ಕಂಡು ಭೂತ ದರ್ಶನವಾದಂತೆ ಬೆದರಿ ನಿಂತಾಗ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡಿ ನಗಿಸಿ ಅವಳ ಮನ ಗೆದ್ದ ಚಟ್ಟಿ ರುಬ್ಬಲು ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ರುಬ್ಬುಗುಂಡಿನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತಾಗ ಅವರನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ತಾನೇ ರುಬ್ಬಿ ಕೊಟ್ಟ. "ನಮ್ಮಮ್ಮ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ ನೀವು ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ" ಎಂದಾಗ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಆನಂದಾಶ್ರು. ಮರುದಿನ ಭಾವಿ ಅಳಿಯನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು. "ನೀನೇನೇ ಹೇಳು. ನಾನು ನನ್ನಳಿಯನನ್ನು 'ಸಾರ್' ಅಂತಾಲೇ ಕರೆಯೋದು. ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಕೋವ್ವಾದ್ರೂ ಸರಳತೆಯಲ್ಲಿ, ನಡವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಲು ದೊಡ್ಡೋವ್ವ. ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವ್ವ 'ಅಳಿಯಸಾರ್'. ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಒಪ್ಪಲೇ ಬೇಕಾಯ್ತು.

ಯಾರವನು?

ಹಡಗೊಂದು ಒಂದು ದ್ವೀಪವನ್ನು ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಈ ಹಡಗಿನತ್ತ ಕೈ ಬೀಸುತ್ತಾ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಪ್ರಯಾಣಿಕನೊಬ್ಬ ಹಡಗಿನ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್ ಬಳಿ ಹೋಗಿ 'ಯಾರವನು?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

'ಯಾರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ನಾವು ಹೀಗೆ ಸಾಗಿದಾಗ ಅವನು ಈ ರೀತಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ' ಎಂದ ಕ್ಯಾಪ್ಟನ್.

ಎನುಂಟು ಎನಿಲ್ಲ?

'ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಗಳ ಕೈ ಹಿಡಿಯ ಬಯಸುವೆ?'

'ಬರೀ ಕೈ ಸಾಕೆ? ಹೋಗಲಿ ಎನಿದೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿ? ಬಂಗಲೆ.. ಕಾರ್..?'

'ಬಿ.ಪಿ.ಎಲ್. ಕಾರ್ಡ್ ಇದೆ'

'ಸೊ?'

'ಫೈ ಕಲರ್ ಟೀವಿ, ಮೊಬೈಲ್, 3 ರೂಗೆ ಕಿಲೋ ಅಕ್ಕಿ/ಗೋಧಿ, ಜನತಾ ಮನೆ, ಯಶಸ್ವಿನಿ ವಿಮಾ ಸೌಲಭ್ಯ. ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು?'

- ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ

ಪೆಣ್ ಹೆಣ್ಣಾಗಿ ಪೊನ್ ಹೊನ್ನಾದರೆ?

- ಚಿತ್ರಾ ರಾಮಚಂದ್ರನ್

ಇಡೀ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತವನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲವದು. ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಸೀಮೆಯ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಕಾಲ್ವಡಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಅಡ್ಡ ಗೋಡೆಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದ ದಿಂಬ ಮಾ ಪರ್ವತವನ್ನ ದಾಟಿಕೊಂಡು, ಮೈಸೂರು ಸಮಸ್ಥಾನವನ್ನ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲೇ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿತು ಒಂದು ಕುಟುಂಬ. ಆ ಕುಟುಂಬದ ಏಳನೆಯ ತಲೆಮಾರಿನ ಬೀಳಲಾಗಿ, ಇಬ್ಬರು ತಮ್ಮಂದಿರು ಮತ್ತು ಒಬ್ಬಳು ತಂಗಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಕೃತಿ ನಾನು.

ಹಾಗಾಗಿ, ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ದೇವಕಿ ಮತ್ತು ಯಶೋದೆಯರು ಜೋಡಿ ಮಾತೆಯರಾಗಿದ್ದಂತೆ ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ನಮಗೆ ಮಾತೃ ಭಾಷೆಗಳಾದವು. ಗುರುಕುಲದಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆ ಕಲಿಸುವ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದ್ದಿತು. ಹಿಂದಿ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಒಡನಾಡಿಗಳಾದವು. ಈ ಐದು ಭಾಷೆಗಳನ್ನ ಕಲಿತು ಪಂಚಭಾಷಾ ಪಾರಂಗತರಾಗದಿದ್ದರೂ, ಅವನ್ನ ಪಂಚಾಮೃತವಾಗಿ ಮಿಶ್ರ ಮಾಡಿ ನಾವು ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ಹೇಗಿತ್ತೋ ಏನೋ? ನಮಗಂತೂ ಇಂಪಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ನಂಟರು ನಮ್ಮ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಬಂದುಬಿದ್ದ ಕನ್ನಡ ಪದಗಳ ಅರ್ಥವರಿಯದೆ ಮಿಕಮಿಕ ಕಣ್ ಬಿಟ್ಟರೆ, ನಮ್ಮ ಆಪ್ತ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತಮಿಳನ್ನಡ ಕೇಳಿ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಜ್ಜಿಯ ಕನ್ನಡ ಕೇಳಿ ಮನೆಯವರೇ ಕೂಡ ನಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವಳು “ಏನ್ ಮಾಡೋದು?” ಅಂದಾಗ, ಅದು “ಏನ್ ಮಾಡThe?” ಎಂದೇ ನಮಗೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು!

ಅಜ್ಜಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡವೋ ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡವೋ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಪೇಚಾಡುತ್ತಿರಲು, ಅವಳು ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಸಿದಾಗ, ಅದು ಅವೆರಡೂ ಅಲ್ಲದ ಇನ್ಯಾವುದೋ ತರಹದ ಕನ್ನಡ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಎಂಗೇ ಡಾ ತೊಲಗಿದೇ? ಸಾಪ್ಪ ಬಾರೋನ್ನಕೂಗಿಕೂಗಿ ಸುಸ್ತಾಚೆ” ಅಮ್ಮ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದ ವೈಖರಿ ಇದು.

“ನಾನು ಒಗೆಯರ ಕಲ್ಲು ಪಕ್ಕಮ್ ಮೆಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಉಕ್ಕಾಂದಿರುಂದೇನ್,” ವಂದೇನ್ ತಾಳು.” ಇದು ನನ್ನ ತಮ್ಮನ ಉತ್ತರ.

ಹೀಗೆ ಮನೆಯವರ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮಾತೆಯರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅಂಶವು ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ತಮ್ಮ ತಂಗಿಯರು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗೋ ಗುಡಾರದಂತಿದ್ದ ಆದೊಡ್ಡ ಸೊಳ್ಳೆ ಪರದೆ ಕಟ್ಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಗಲಾಟೆ ಪಣ್ಣಾದೆ ಇರೋ, ಬೇಜಾರು! ಸೊಳ್ಳೆ ಪರ್ವಾ ಕಟ್ಟೇ, ಕಣ್ ಕಾಣ್ಲೆಯ?” ನನ್ನ ರೇಗಾಟದ ಅರ್ಥ ತಿಳಿಯದೆ, ನನ್ನ ತಾಯಿಯವರ ಸೋದರತ್ತೆ - ತಂಜಾವೂರಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದವರು - ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದರು.

‘ಕಟ್ಟೇ’ ಎಂಬ ಪದದಲ್ಲಿ ‘ಟ್ಟೇ’ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಚುಕ್ಕೆ, ಆ ಅಕ್ಷರವನ್ನ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೂಗಿನಿಂದ ಉಚ್ಚರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ನಗಡಿ ಶೀತವಾಗಿ ಮೂಗು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಾಗ ಅದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಹೋದಾಗ, ನಮ್ಮ ಮಾತು ತಮಿಳೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರದರೂ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು.

ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ನನ್ನಿಂದಾದ ತೃಣ ಮಾತ್ರ ಸೇವೆಯನ್ನಾದರೂ ಸಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬ (ದುರ್) ಆಸೆ ಬೇರೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.

‘ಪಂಚ ಭಾಷಾ ಪಾರಂಗತ’ಳಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಕನ್ನಡ, ತಮಿಳು ಮತ್ತು ಆಂಗ್ಲದಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನ ರಚಿಸುವುದು ಬಾಯಾ ಹಾತ್‌ಕಾ ಆಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನೇನು? ಶುರುವಾಯಿತು ನನ್ನ ಗ್ರಂಥ ರಚಿಸುವ ಮಹಾಯಜ್ಞ. ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ನಾನು ಗೀಚಿ ಗೀಚಿ ಹಾಕತೊಡಗಿದಾಗ, ಕಳೆದ ಬಾರಿ ದಸರಾ ಎಗ್ಗಿಬಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮೈಸೂರ್ ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್‌ನ ಕಂಠಕಂಠ ಹಾಳೆಗಳೂ ಆಹುತಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟವು. ಈ ಯಜ್ಞದ ಫಲವಾಗಿ ದೊರಕಿದ ಮೂರು ಕಥೆಗಳನ್ನೂ ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಳಿಹಿಸಿದ್ದೂ ಆಯಿತು.

ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ನನ್ನ ಆತಂಕ ಹೆಚ್ಚತೊಡಗಿತು. ಯಾವ ಕಥೆ ಸ್ವೀಕೃತವಾಗುತ್ತದೋ? ಯಾವ ಕಥೆ ರಿಗ್ರೆಟ್ಟಿನೊಡನೆ ತಿರುಗು ಬಾಣವಾಗುತ್ತದೋ? ಮನದಲ್ಲಿನ ತಳಮಳ ತಡೆಯಲಾರದೆ, ಮೈಸೂರು ಜೂ ಬೋನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತೆ ಕಿರುಬನ ಹಾಗೆ ಗೇಟಿಗೂ ಮನೆಗೂ ನಡೆದುನಡೆದು, ಪೋಸ್ಟ್‌ಮ್ಯಾನ್‌ಗಾಗಿ ಕಾದಿರಲಾರಂಭಿಸಿದೆ.

“ಯಾಕೆ? ನಿಮ್ಮತ್ತನೆ ಹುಪಾರಿಲ್ವೆ? ಸದಾ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಿರ ಬಿರ ನಡೀ ತಿರ್ತಾಳಲ್ಲ?” ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಅವಳನ್ನ ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದಳಂತೆ. “ಹೌದೆ, ತೂಕ ಕಡಿಮೆಯಾಗ ಬೇಕಂತೆ ಡಾಕ್ಟರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.” ಇದು ನನ್ನ ತಂಗಿಯ ಉತ್ತರ. ನನ್ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರೇಮದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಳಿಗೆ ಅದೇಕೆ ನಾಚಿಕೆಯೋ?

ಕಡೆಗೊಮ್ಮೆ ಒಂದು ಭಾರಿ ಪೋಸ್ಟ್ ನನ್ನ ಕೈ ಸೇರಿತು. ನನ್ನ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಅದೇನು ಕೊರತೆ ಇತ್ತೋ ಎಂದರಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಲಕೋಟೆ ಬಿಚ್ಚಿದೆ.

“ಅವನು ಆರಂಜಿ ರಸವನ್ನು ಹೀರುತ್ತಿದ್ದ” ಎಂಬ ಕಥೆಯ ಮೊದಲನೆಯ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ರಸ’ದ ಸುತ್ತ ಕೆಂಪು ವೃತ್ತ! ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ‘ರಸ’ ಎಂದರೆ ಸಾರಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಆರಂಜಿ ‘ಶಾರು’ ಎಂದು ಬರೆಯ ಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ನಾಲಿಗೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಥೆಯಲ್ಲಿಯ ಅನೇಕ ಪದಗಳು ಕೆಂಪು ಪ್ರಭಾವಳಿಗಳನ್ನ ಹೊಂದಿ ಗೌರವಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು!

ನನ್ನ ತಮಿಳು ಕಥೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಹೀಗಿರಲು, ನನ್ನ ಕನ್ನಡ ಕಥೆ ಓದಿದ ಶಿವು ಒಮ್ಮೆ ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಪೋನು ಮಾಡಿದರು.

“ಕಥೆ ಏನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ರೀ, (ಏನ್ ಮಾಡThe? ಸಭ್ಯತೆ!) ಆದ್ರೆ ಒಂದೊಂದು ಪದ ಅರ್ಥವಾಗಿಲ್ಲ.”

“ಯಾವ ಪದ ಹೇಳಿ” ನಾನು ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.

“ಮಳಿಗೆ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದೀರಲ್ಲ ಹಾಗಂದ್ರೇನು?”

“ಓ ಸಿಂಪಲ್! ಅಡಿಗೆಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸೋ ಸಾಮಾನುಗಳು. ಪ್ರಾವಿಷನ್ಸ್!”

“ಅದಕ್ಕೆ ದಿನಸಿ ಅಥವಾ ಅಡಿಗೆ ಸಾಮಗ್ರಿ ಅಂತ ಬರೆದಿದ್ದೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರೋದು.” ಎಂದರು ಶಿವು ಸಂಕೋಚದೊಡನೆ.

ಚಲೋ! ಇದೆಲ್ಲ ಹಾಗಿರಲಿ. ನನ್ನ ತಮ್ಮ ತನ್ನ ಎಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಸಮಾಧಾನ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ನೋಡಿ.

ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಭಾಷಾ ತಜ್ಞರಾದ ಒಬ್ಬರು ಸ್ನೇಹಿತರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರ ಕನ್ನಡ ಕೃತಿಯೊಂದನ್ನು ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಮೊದಲ ಓದಿ ತಿದ್ದಿ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದರು. ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿ ಮಾತು ಕಥೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೇ ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತಮ್ಮ “ಹೂನೆ, ಹೂನೆ” ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೊಂಡೇ ತೋಟಕ್ಕೆ ಓಡಿದ. ನಂತರ ಅವನು ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ಏನೆಂದು ಕೇಳಿದರು ಸ್ನೇಹಿತರು.

“ಹೂನೆ, ಬೆಳ್ಳಗೆ ದಪ್ಪಗೆ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ನೋಡಿ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಗೋಡಿ ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು,” ತಮ್ಮ ಬಡ ಬಡಿಸಿದ.

“ಹೂನೆ? ಅಂದ್ರೇನಪ್ಪ?” ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

“ನೀವು ಅಮ್ಮನ ಕನ್ನಡ ಪುಸ್ತಕ ಕರೆಕ್ಟ್ ಮಾಡ್ತೀರಂತೆ? ಹೂನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ? ಕ್ಯಾಟ್?” ತಮ್ಮನ ಮುಗ್ಧಪ್ರಶ್ನೆ ನಮಗೆ ಪೇಚಾಟವಾಯಿತು.

“ಓ ಕ್ಯಾಟ್? ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಕ್ಕು ಅನ್ನಬೇಕಪ್ಪ ಹೂನೆಂತ ಅಲ್ಲ,” ಸ್ನೇಹಿತರು ಸಹನೆಗೆಡದೆ ವಿವರಿಸಿದರು.

“ಅದು ಹೇಗೆ? ‘ಪಾಲು’ ಅನ್ನಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿ?” ತಮ್ಮ ನಿವಾದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ.

“ಹಾಲು”

“ಪಲ್ಲು?”

“ಹಲ್ಲು” ಫಟಫಟ ಶುರುವಾಯಿತು ಪ್ರಶೋತ್ತರಗಳ ಸುರಿಮಳೆ.

“ಪೆಣ್?”

“ಹೆಣ್ಣು”

“ಪೊನ್?”

“ಹೊನ್ನು”

“ಪುಲ್ಲು?”

“ಹುಲ್ಲು”

“ಪುಲಿ?”

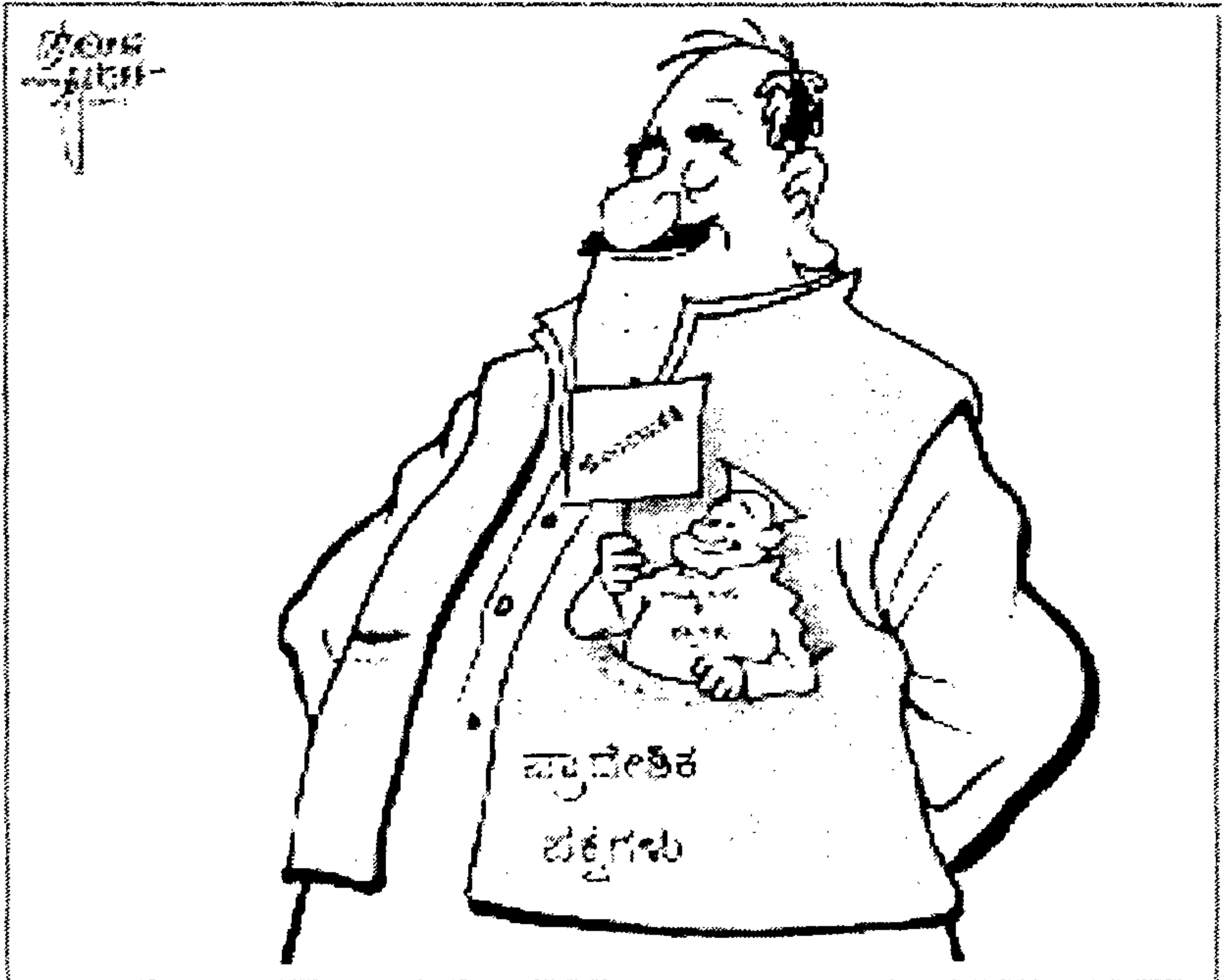
“ಹುಲಿ”

“ಪೂನೆ?”

“ಹೂನೆ” ಉತ್ತರಿಸುವ ವೇಗದಲ್ಲಿ ತಟ್ಟನೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು ಸ್ನೇಹಿತರು.

“ಹಾಂ... ಅದನ್ನೇ ನಾನೂ ಹೇಳಿದ್ದು. ಪೂನೆ ಅಂದರೆ ಹೂನೆ ಅನ್ನೋದೇ ಸರಿ, ಬೆಕ್ಕು ತಪ್ಪು.”

ತಮ್ಮನ ಸಮರ್ಥಕ ವಾದ ಕೇಳಿ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಪೇಚಿಗೆ ಒಳಗಾದ ಸ್ನೇಹಿತರು, “ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಬೃಹಸ್ಪತಿ!” ಎಂದರು.

“ಕಾಶೀ ತಾಳಿ”ಯ ಕಥೆ

- ಶೋಭಾ ಪ್ರಮೋದ್

ಗಂಡ ಸಾರಸ್ವತ ಹೆಂಗಳೆಯರ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಹವಳದ ಮಂಗಲಸೂತ್ರವಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ತರಂಗದ ಶ್ರೀಮತಿ ಸಂಧ್ಯಾ ಪೈ ಅವರ ಕುತ್ತಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಕಂಡದ್ದೇ, ನನಗೂ ಅಂತಹ ಆಭರಣವಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಆದರೆ ಆಗ ನಾನು ಅವಿವಾಹಿತೆಯಾಗಿದ್ದೆ! ವಿವಾಹಿತರೇ ಈಗ ಮಂಗಲಸೂತ್ರವನ್ನು ಗೂಟೆಗೆ ಜೋತು ಹಾಕುವ ಪರಂಪರೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ! ಇರಲಿ.

ಒಂದು ದಿನ, ನನಗೂ ವಿವಾಹವಾಯಿತು. ಗಂಡನಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆ. “ನನಗೆ ಹವಳದ ಮಂಗಲ ಸೂತ್ರ ಬೇಕು.”

ಆ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಎರಡು ಕಪ್ಪು ಮಣಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹವಳ ಒಂದು, ಅಷ್ಟಕ್ಕೋನದ ಮಣಿ ಒಂದು, ಪುನಃ ಒಂದು ಹವಳ... ಹೀಗೆ ಮಾಲೆಯಿದ್ದು ಹವಳಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತವೆ. “ಗುಂಡು” ಇರದೇ, ‘ಶಂಕರಪಾಳಿ’ ಆಕಾರದ ಲಾಕೇಟ್ ಇರುತ್ತೆ!

“ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ವಿವರಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದರೆ ನೀನು, ಈ ಮಂಗಲಸೂತ್ರದ ಮೇಲೆ Ph.D ಮಾಡಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಕುಚೇಷ್ಟೆ ಪತಿಯವರು ಮಾಡಿದರು.

ಆ ಮಂಗಲ ಸೂತ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಒದ್ದಾಡಿದೆ. ಮಾಮಿಗೆ ಕಾಡಿ - ಬೇಡಿ, ಹಣ ನೀಡಿ, ಕಾರವಾರದಿಂದ, ದೊಡ್ಡ ಹವಳಗಳನ್ನು ತಂದೆ. ಒಟ್ಟು ಹದಿನೆಂಟು ಹವಳಗಳಿದ್ದು (ಆಗ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ತೊಲೆ ಚಿನ್ನವಿತ್ತು) $4 \times 5 = 20$ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹಾಗೂ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರ ರೇಟು ಎಲ್ಲ ಹಿಡಿದು, ಇಪ್ಪತ್ತು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಖರ್ಚಾಯಿತು.

ಅತ್ತೆಯವರು ಕಿರಿ-ಕಿರಿ ಮಾಡಿದರು. “ಇದೆಂತಹದ್ದು ಸುಟ್ಟು-ಸುಡುಗಾಡು ಕರಿ-ಮಣಿ ಅಂತೀನಿ!” ನನ್ನ ಮಂಗ ಮನಸ್ಸು ಯಾರನ್ನೂ ಕ್ಯಾರ್ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ! ಮಾವನವರು, ತಣ್ಣಗೇ ಅತ್ತೆಯವರಿಗೆಂದರು. “ಮಾರಾಯ್ತಿ! ಈ ನಮ್ಮ ಸೊಸೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಾಕ್ಷಾತ್ “ಮಹಿಷಾಸುರ ಮರ್ಧಿನಿ!” ಕೈಯಲ್ಲಿ ‘ಖಡ್ಗ’ ಇಲ್ಲ ಬಿಡು! ಬಾಯಿ - ನಾಲಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಆ ದೇವಿಯ ಹಾಗೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ತಿಂದು ಜೀರ್ಣಿಸಿಯಾಳು ತೆಪ್ಪಿರು.”

ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಸ್ನೇಹಿತರು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. “ಈಕೆ ನಿಮ್ಮ ತಂಗಿಯೇ?” ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪರಿಚಿತರು ಕೇಳಿದರು. “ನಿಮ್ಮ ಮಗಳಾ”?! ದುರ್ವಾಸರಂತೆ, ಶಾಪ ಹಾಕುತ್ತ, ಗಂಡ, ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕರೆತಂದರು. “ನಾಳೆಯಿಂದ, ಬರಿಯ ಕರಿಮಣಿ ಧರಿಸಿ ತಿರುಗು. ಆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಪದ್ಧತಿ, ಈ ಮರಾಠಿಗರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.” ಹವಳದ ಮಂಗಲಸೂತ್ರಕ್ಕೆ, ಕೊಂಕಣ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಕಾಶೀ ತಾಳಿ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ‘ಕಾಶಿ’ ಮಠಾಧೀಶರೇ ಸಂಶೋಧಿಸಿದ್ದೋ? ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಈ ತಾಳಿ, ಜನ್ಮ ತಾಳಿದ್ದೋ? ಅಥವಾ “ಕಾಶವ್ವ” ಎಂಬ ಗರತಿ, ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದದ್ದೋ? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಾರೆಯ್ಯೇ!!

ಮುಂಬೈಯ ಜನದಟ್ಟಣೆಯ ರೇಲ್ವೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಕೆಲ ಕೊಂಕಣಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು, ನನ್ನ ಕರಿಮಣಿ ಕಂಡು, ಜಾಗ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಕೊಂಕಣಿ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಿಸಿದ್ದಾರೆ! ಮುಂಬೈಯ ವೈದ್ಯರು (ಸ್ತ್ರೀಯರು) ನನ್ನ ಕರಿಮಣಿ ಕಂಡು, “ಜಾತಿ” ಪ್ರೇಮ, ಸುನಾಮಿಯಂತೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ-ಉಕ್ಕಿ ಹರಿದು, ಫೀ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ, “ಉರೋ! ತೂ, ಆಮ್ಗೇಲಿ ನ್ಹವೆ?” (ಇರಲಿ, ನೀನು ನಮ್ಮವಳೇ ಅಲ್ಲವೇ?) ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆಗಲ್ಲ ನಾನು ಕರಿಮಣಿಗೆ, Thanks ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

“ಬದುಕು ಜಟಕಾ ಬಂಡಿ. ವಿಧಿ ಅದರ ಸಾಹೇಬ.” ಹಾಗೆಯೇ, ಕಾಲ ಉರುಳಿತು. ಬುದ್ಧಿಮಾಂದ್ಯ ಮಗ ಜನಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲ ಬಂಗಾರ ಒಡವೆಗಳನ್ನೂ ಆತನ ಔಷಧೋಪಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಬೇಕಾಯಿತು. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಹವಳದ ಮಂಗಲ ಸೂತ್ರವೂ ಕೈಜಾರಿತು.

ಇಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆ ಹದಿನೆಂಟು ಹವಳಗಳಿವೆ, ಎರಡು ಕರಿಮಣಿಗಳೂ ಇವೆ. ಬಂಗಾರದ ಬೆಲೆ ಆಗಸಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಈಗ, ಹಾಗಾಗಿ ಮತ್ತೇ ಆ ಒಡವೆ ಮಾಡಿಸಲು ನನಗೆ ಕನಸೇ ಸರಿ!

ಮಗನಿಗಾಗಿ, ತನ್ನ ಎರಡೂ ಕಿಡ್ನಿಗಳನ್ನೂ ಮಾರಲು ಸಿದ್ಧಳಾದ ಮಾತೆಯ ಕಥೆ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಆಗಲ್ಲ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದ ತ್ಯಾಗ, ನನಗೆ ಕಾಲ-ಕಸವೆಂದು ಕಂಡಿದೆ.

ಬಂಗಾರ - ಬೆಳ್ಳಿ - ಹಣ ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯಾಮೋಹಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತನಾದವನು “ಯೋಗಿ” ಆಗುತ್ತಾನಂತೆ! ಎಷ್ಟಾದರೂ, ನಾವು ಸಂಸಾರಿಗಳು. ‘ಭೋಗಿ’ ಯಾಗದಿದ್ದರೂ, 25% ಆದರೂ ‘ಯೋಗಿ’ಯಾಗೋಣ! ಆಗ ಕಾಮ-ಕ್ರೋಧಾದಿ “ರೋಗಿ”ಗಳು ಆಗಲಾರೆವು. ನೀವು ಏನಂತೀರಾ?!

ಅಂದು ಇಂದು

ಒಂದು ಮದುವೆಯ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಇಲಿಯೊಂದು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಖುಷಿಯೋ ಖುಷಿ.

‘ಎನಿಷ್ಟು ಖುಷಿ?’ ಎಂದು ಯಾರೋ ಕೇಳಿದರು.

‘ಪಡಬಾರದೆ? ನನ್ನ ಸಹೋದರನ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಖುಷಿಯಿಂದ ಕುಣಿಯಬಾರದೆ?’ ಇಲಿ ಕೇಳಿತು.

‘ಆದರೆ ಅವನು ಮನುಷ್ಯ’

‘ಸೊ ವಾಟ್? ನಾನೂ ಮದುವೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ ಎಂದಿತು ಇಲಿ.

- ಧೃತರಾಷ್ಟ್ರ

ಸುಳ್ಳು

- ಎಸ್. ಜಯಾಸೂರ್ಯ ನಾರಾಯಣಪ್ಪ

ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ಬಾರ್ದು ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯಿರಿ ಅನ್ನೋ ವಾಕ್ಯ ಯಾವತ್ತಿಂದೋ ಕೇಳಾನೇ ಇದೀವಿ. ಆದ್ರೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ವೆ ಹೋದ್ರೆ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮ ಹುಟ್ಟೊಂಬಿಡುತ್ತೆ. ಅನ್ನೋದು ನನ್ನ ಅಭಿಮತ.

ಎದ್ ಕೂಡ್ಲೇ ಅದೂ ಇದೂ ಕೆಲಸಾ ಕೆಲಸ ಗೃಹಿಣಿಯರಿಗೆ. ಹೊರಗೋಗೋ ಮಂದಿ, ಒಳಗಿರೋ ಮಂದಿ, ಅವರೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬೋದ್ರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಒಂಭತ್ತು ದಾಟಿ ಬಿಡುತ್ತೆ. ಆಗಂತೂ ಬಲು ಗಡಿಬಿಡಿ ಗಡಿಬಿಡಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಎದ್ದೂ ಕೈ ಕಾಲುಗಳು ತಡವರಿಸಿ ತಡವರಿಸಿ ಒದ್ದಾಡೋ ಹಾಗಾಗ್ಬಿಡುತ್ತೆ. ಅದೆಲ್ಲಿ ಇದೆಲ್ಲಿ ಅನ್ನೋ ಕೂಗಾಟ, ಮನೆ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರದ್ದಾದ್ರೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಿರಿಚಾಟ ಬಡಿದಾಟ ಸಾಕಪ್ಪಾ ಸಾಕು ಈ ಸಂಸಾರ ಅನ್ನಿಬಿಡುತ್ತೆ. ಅದಿಲ್ಲ ಇದಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋದ್ರಲ್ಲೇ ತಾಕಲಾಡಿ ನಮ್ಮೂ ತಲೆ ಚಿಟ್ ಹಿಡ್ತಿ ತಲೇ ನೋವಿನ ಮಾತ್ರ ನುಂಗೋ ಹಾಗಾಡ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಹಿರಿಯರೋ ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಏನಾದ್ರೂ ವಟವಟ ಅಂತಿದ್ದೆ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಒಳಗೊಳಗೇ ಬೆಂದೋಗೋ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ. ಆಗಲ್ಲ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಸುಳ್ಳು ಪುಂಖಾನುಪುಂಖವಾಗಿ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬೀಳೋದ್ ನೋಡಿದ್ದೆ ನಮಗೇ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗ್ಬಿಡುತ್ತೆ. ಇದೇನು ನಾವೇನಾ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತೀರೋದೂ ಅಂತ.

ಬೆಳಗ್ಗಿಂದ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡ್ತು ಅತ್ತಿಂದ ಇತ್ತ ಇತ್ತಿಂದ ಅತ್ತ ಓಡಾಡ್ತಾ ಅವರವರು ಕೇಳಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸ್ತಾ ಮೈಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲೂ ಬೆವರು ಹರಿದು ಒಂದಷ್ಟು ತಣ್ಣಗೆ ಗಾಳಿನಾದ್ರೂ ಸೇವಿಸುವಾ ಅಂತ ಹೊರಗೆ ಬಂದ್ರೆ, ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದ್ವನೆಯಾಕೆಗೂ ಹೀಗೇ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಕಿತಾಪತಿಯಿಂದ ಬೆಂದು ಹೊರಗ್ಬರ್ತಾರೆ.

“ಏನ್ರೀ ತಿಂಡಿ ಆಯ್ತಾ” ದಿನದ ಮೊದಲ್ಲೇ ಪ್ರಶ್ನೇನೇ ಇದು.

“ಹೂಂ ರೀ.”

“ಏನ್ನಾಡಿತ್ತಿ?”

“ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತ್.”

“ಹಾ... ಹೌದಾ ಅದನ್ನ ಹೇಗ್ರೀ ಮಾಡೋದು. ನಾನೂ ಮಾಡೋಣಾ ಅಂದ್ಕೋತೀನಿ ಆದ್ರೆ ಸರಿಯಾದ ವಿಧಾನ ತಿಳಿದೇ ಇನ್ನೂ ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೇ ಕೈ ಹಾಕಿಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೇಳ್ತೀರಾ..”

ಈಗ ಪೀಕಲಾಟಕಿಟ್ಟೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಯಾಕೇ ಅಂದ್ರೇ ನಾನಂತೂ ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತ್ ಮಾಡೇ ಇರಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಮಾನು ಒದಗಿಸೋದ್ರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಜೀವಾನೆ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಈ ಶುಟ್ಟಿ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ಮನೆ ತುಂಬ ಮಂದಿ ಇರುವಾಗ ಅರ್ಧ ಕೆ.ಜಿ. ತೂಗರಿಬೇಳೆ ಅಂದ್ರೆ ಸುಮ್ಮೆ ಆಯ್ತೇ. ಜೊತೆಗೆ ತರಕಾರಿ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ದಂಡಿಯಾಗಿ ಎಣ್ಣೆ, ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ

ಸಾಮಾನು ಹವಣಿಸೋ ಅಷ್ಟಲ್ಲಿ ಸಾಕು ಸಾಕಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಆದ್ರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದ್ಹಾ ತಿಂದ್ ಮೇಲೆ ಮುಗೀತು. ಮತ್ತೆ ಬೇರೆ ಹುಳಿ ಪಲ್ಯ ಅದೂ ಇದೂ ಒದಗಿಸ್ವೇಕು. ಇನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಗೊಣಗೋ ದೇವ್ರಗಳು. ಅವರೆಗೆ ಹಿತವಾದ ಬೇಳೇ ಸಾರು ಅನ್ನ ಮೂರೊತ್ತು ಕೊಟ್ಟೆ ಸಾಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ತಿಂದು ಮಲಗ್ಕಾರು.

ಹೊಸದಾಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಂದಿರೋ ಹುಡುಗಿ. ಏನೇನೋ ಆಶೆಗಳು. ಹೊಸ ಮದುವೆಗನಿಗೆ ರುಚಿರುಚಿಯಾದ್ದು ಮಾಡಿ ಉಣ ಬಡಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಸ್ವೇಕೂ ಅನ್ನೋ ಚಪಲ. ಒಳಗೋಗಿ ಕಾಗದ ಪೆನ್ನು ತಂದ್ಲು. ಸರಿ, ತಿಳಿದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಅನ್ನಿ ಎಲ್ಲಾ ಬರೊಂಡ್ ಆದ್ದೇಲೆ ಆಕೆ “ನೀವೇನೂ ತಿಳ್ಕೊಳ್ಳಿದ್ದೆ ನಾನೊಂದು ಕೇಳ್ತಾ” ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟೊಂಡು ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸ್ತಾ ಕೇಳಿದ್ದು.

ನನಗಂತೂ ಎದೆ ದಸಕ್ಕಂತು “ಕೇಳಮ್ಮ” ಅಂದೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ “ನೀವು ಇಂದು ಮಾಡಿದೀರಲ್ಲಾ ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತು ಸ್ವಲ್ಪ ರುಚಿ ನೋಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೆ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾ.”

ಈಗ? ...ಇದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪುಟ್ಟ ಒಳಗಿಂದ ಬಂದವಳೇ “ಅಮ್ಮಾ ಇಂದು ಬಿಸಿಬೇಳೆಬಾತ್ ಮಾಡಿದ್ದಾ ನಂಗೆ ಕೊಡ್ಲೇ ಇಲ್ಲ” ಅಂದುಬಿಟ್ಟು.

ಹೇಗಾಗಿರಬೇಡ ನನ್ನಾಡು. ಜಟೀರ್ ಅಂತ ಕೆನ್ನೆಗೆರೆಡು ಬಾರಿಸ್ಬಿಡೋಣ ಅನ್ನಿಸಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಸದ್ಯ.... ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾರದ್ದೋ ಫೋನ್ ಕರೆ. ಹುಡುಗಿ ದೌಡಾಯಿಸಿದ್ದು ನಾನು ಸದ್ಯ ಬಚಾವಾದೆ ಅಂತ ಒಳಗೆ ಓಡ್ಬಂದೆ. ಯಾಕೇ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯ್ತಲ್ಲಾ ನಾನು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದೆ ಬೇಗ ಆಗೋದು ಅದೊಂದೇ ತಾನೇ.

“ದಿನಾ ಇದನ್ನಾರು ತಿಂತಾರೆ ನನಗಂತೂ ಇದನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಆಗಲ್ಲ ಅಂತ ಹಾರಾಡಿ ಹೋಗಿದ್ದು ನನ್ನವರು. ಮಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟೆ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಇನ್ನು ಹಿರಿಯರು ಎರಡು ತುತ್ತು ತಿಂದು ಎದ್ದಿದ್ದು. ಈಗ್ಗೆಳಿ ಸುಳ್ಳು ಎಂತ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮರ್ಯಾದೆ ಮೂರು ಕಾಸ್ ಹರಾಜಾಗೋಗ್ತಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಲೆ ಊರಿದ್ದೆ ಸಾಕು ಯಾರಾದ್ರು ಬಂದು ವಕ್ಕರಿಸಿ ಸಾಕು ಸಾಕು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ಈ ಜಾಹಿರಾತುದಾರರ ಹಾವಳಿ “ಪ್ಲೀಸ್ ಮೇಡಂ ಇದೊಂದು ತಗೊಳ್ಳಿ. ಬುರುಬುರು ನೋರೆ ಬಂದು ನಿಮ್ಮನೇ ಬಟ್ಟೇನೆಲ್ಲಾ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಕೊಕ್ಕರೆ ಗರಿ ಮಾಡುತ್ತೆ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಅಂದ್ರೆ” “ಜಾಮೂನ್ ಮಿಕ್ಸ್ ಎಂ.ಟಿ.ಆರ್.ದು” ಬಾಯ್ಗೆ ಹಾಕ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಕರಗೋಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕಿವಿ ಹತ್ರ ಪಿಸಿ ಪಿಸಿ ಅಂತಾರೆ “ಇದು ಒಳ್ಳೆ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಮೇಡಂ. ಒದ್ದೇನೇ ಆದ ಹಾಗೆ ಕಾಣೋಲ್ಲ ವೈದ್ಯರು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿರೋದು. ಪ್ಲೀಸ್ ಒಂದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ತಗೊಳ್ಳಿ ಮೇಡಂ”

“ಸರೀನಮ್ಮಾ ನಂ ಮನೇಲಿ ಯಾರು ಉಪಯೋಗಿಸ್ತಾರೆ” ಅಂದ್ರೆ ಸಾಕು “ನೀವಲ್ಲಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮಗಳು...ಇಲ್ಲಾ ನಿಮ್ ಸೊಸೆ...”

ನನಗಂತೂ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟೋಗೋದೊಂದು ಬಾಕಿ ಬೇಡಾ ಬೇಡಾ ಅಂದೂ ಅಂದು ಕೊನೆಗೆ

ಸಿಟ್ಟಿಂದ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಒಂದು ಬೋರ್ಡ್ ತಗುಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಿದೀನಿ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಸಮಯ. ದಯಮಾಡಿ ಕರೆ ಗಂಟೆ ಒತ್ತಬೇಡಿ. ಆದ್ರೂ ಬಿಡ್ತಾರ್ಯೇ. ಕೊರಿಯರ್‌ನವನು “ಮೇಡಂ ನೀವು ಹೀಗಾಡಿದ್ರೆ ಹೇಗೆ? ನಾವು ಯಾವಾಗ ಬರ್ಬೇಕು?”

“ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ ನೀನು ಜಾಹಿರಾತುದಾರನಲ್ಲವಲ್ಲಾ”

“ಮತ್ತೆ ಹಾಗಂತಲೇ ಬರೀರಿ.”

ನೋಡಿದ್ದಾ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ರೆ ಮತ್ತೊಂದು ತೆರನ ಆಕ್ಷೇಪ. ಅದಕ್ಕೇ ಸುಳ್ಳೇ ಬರೀ ಬೇಕಾಯ್ತು. ನಾವು ಊರಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನೋ ಸುಳುವು ಕೊಡ್ತೆಕ್ಕೆ ಮನೆ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗ್ಲು ಎಲ್ಲ ಮುಚ್ಚಿ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಸಂಜೇವರ್ದೂ ಬೀಗ ತಗುಲಿಸಿ ಬಿಡ್ಬೇಕು. ಆಗ ತುಸು ಆರಾಮ. ಅಯ್ಯೋ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯುತ್ತೆ ಕತೆ. ಇಂತ ಸಮಯವನ್ನೇ ಕಾದಿರ್ತಾರೆ ದರೋಡೆಕೋರರು.

ಇನ್ನು ಸಂಜೆ ಬೆಳಗಿನ ಅವಾಂತರವೆಲ್ಲ ಮುಗ್ದು ಹಿರಿಯರು ಉಂಡು, ಮಕ್ಕು ಕೈಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡ್ತು ತೂಕಡಿಸ್ತಾ ಕೂತು ಮನೆ ಒಡೆಯನಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕಾದು ಹಣ್ಣಾದಾಗ ಗಂಟೆ ಹತ್ತು ಹೊಡೆದುಬಿಡುತ್ತೆ. ಆಗ ತೂರಾಡ್ತಾ ಬರ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೋ ಕ್ಲಬ್ಬು, ಎಲ್ಲೋ ಇನ್ನೇಟು ಯಾರೋ ಗೆಳೆಯರು, ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಕೂಡ್ಲೆ ಘಂ ಅಂತ ಸುವಾಸನೆ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯುತ್ತೆ.

“ಯಾಕ್ರೇ ಇಷ್ಟೊತ್ತು?”

“ಅಯ್ಯೋ ತುಂಬ ಕೆಲ್ಸ ಕಣೆ. ಇಷ್ಟೊತ್ತಾದ್ರೂ ಮುಗೀಲಿಲ್ಲ ಅರ್ಜೆಂಟ್ ಮೀಟಿಂಗ್ ಬೇರೆ. ಯಾರ್ಯಾರೋ ಬಂದಿದ್ದು.” ಏನೇನೋ ಅಸ್ವಸ್ಥ ಮಾತುಗಳು. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಹಸೀ ಸುಳ್ಳು ಅಂತ ತಿಳಿಯದಷ್ಟು ಪದ್ಧಿನೇ. ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ದಡಾರಂತ ಮುಚ್ಚಿನಿ. ಒಳಗೆ ಬಂದು ದೊಪ್ಪಂತ ಉರುಳಿ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಗುಂಡಿನ ಗಮ್ಮತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ತಿಂದ ಎಂತೆಂತಹುದೋ ಹಾಳು ಮೂಳು. ಅವರಂತೂ ಯಾವ್ದೋ ಲೋಕಲ್ಲಿ ಕನಸು ಕಾಣ್ತಿದ್ರೆ ನಾನು ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾದುಕಾದು ಸುಣ್ಣವಾಗಿದ್ದವಳು. ತಣ್ಣಗೆ ನೀರು ಕುಡ್ತು ಹಸಿವಾಗಿದ್ದರೂ ಬೇಸರದಿಂದ ಮಲಗಿದವಳಿಗೆ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ಚುರುಚುರು ಅಂತಿರುತ್ತೆ. ಆದ್ರೂ ಉಣಲಿಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬಾರದೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಡೆದದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿನಿ.

ನಿಜ, ಸತ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿದಿದ್ರೆ ಅದೆಷ್ಟು ರಂಪವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದ ಅನ್ನಬೇಕಿತ್ತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಈ ಸಾಮಾನುಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕದ ತೆರೆದು ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಕಿತ್ತು. ನನ್ನವರು ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಅಲ್ಲಿ....

ಆಗ?

ಪರಿಣಾಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತೇ?

ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು

- ಕು.ಕ.

ಕುಂ. ವೀ. ಅವರ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕತೆಯ ನಾಯಕ 'ಮಾತೇ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಪ್ಪಾಜಿ'. ಈತನ ಬಂದವಳ ಬೈಗುಳ.

ಈ ಲಿಂಗಪ್ಪಾಜಿ ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬೈಗುಳಕ್ಕೆ ಸೋಡಾಚೀಟಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಇಡೀ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕ್ರೈಸಿಸ್ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ಹದಿನೈದನೆಯ ಲೋಕಸಭೆ ಚುನಾವಣೆ ನೂರಾರು ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗಪ್ಪಾಜಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವರುಗಳಲ್ಲಿ ಮೋಸ್ಟ್ ಫೇಮಸ್ ಜವಹರಲಾಲರ ಡಾರ್ಲಿಂಗ್ ಡಾಟರ್ ಇಂದಿರಾಜಿ ಅವರ ಕಿರಿಯ ಮಗ ಸಂಜಯ್‌ನ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರ ವರುಣ್. ಆತನನ್ನು ಬೈಗುಳದಲ್ಲಿ ಮೀರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದವರು ಲಾಲು, ಆತನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಹಾಗೂ ಇತರ ನೂರಾರು ಮಂದಿ. ಈ ಬೈಗುಳ ವೀರರುಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಈಚೆಗೆ ಮಮೋಸಿಂ ಸಹ ಸೇರಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ. ಅದ್ವಾನಿಯವರು, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಮಮೋಸಿಂ ಚುನಾಯಿತ ಪ್ರಧಾನಿಯಲ್ಲ, ಸೋನಿಯಾ ನೇಮಿತ ಪ್ರಧಾನಿ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದಾಗ ಸಿಂಗ್ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಕೋಪ ಏಕೆ ಬಂತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮಮೋಸಿಂ, ಇಂತಹ ನಡೆನುಡಿ ನಿಮಗೆ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

★★★

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಾಕತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಈ ಮಾತಿನ ವಿರುದ್ಧ ಮಾನನಷ್ಟ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲಿ - ಎಚ್.ಡಿ.ಕೆ. ಸವಾಲ್ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರುವ ಪೇಪರ್‌ನ ಒಂದು ಪುಟದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ. ಅದೇ ಪೇಪರ್‌ನ ಅದೇ ದಿನದ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿನ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಟದ ಸುದ್ದಿ - ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಎಚ್.ಡಿ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ವಿರುದ್ಧ ದಾಖಲಾಗಿರುವ ಮೂರು ಮಾನನಷ್ಟ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಿಗೆ ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ತಡೆ. ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಾಕತ್ ಕಾ ದವಾ ಕೊಡುತ್ತಿರುವವರು ಡಾಕ್ಟರುಗಳಲ್ಲ ಲಾಯರ್‌ಗಳು ಎನ್ನುವುದು ಆಗ ತಿಳಿಯಿತು.

★★★

Man is a rational animal - ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಚಿಂತನಾಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಎಷ್ಟೋ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಇವತ್ತಿನ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಸುದ್ದಿ - ಜನರು ಹೆಂಡ ಹಣ ಮೊದಲಾದ ಆಮಿಷಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗದೇ ಯೋಗ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮತ ಕೊಡಬೇಕು - ಎಂದು ಕವಿ ಎ - ವಿಮರ್ಶಕ ಬಿ - ನಾಟಕಕಾರ ಸಿ - ಗಾಯಕ ಡಿ - ವಿಜ್ಞಾನಿ ಇ - ಚಿತ್ರನಟ ಎಫ್ - ಚಿಂತಕ ಜಿ - ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಮುಖರು ಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಹನೀಯರುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಚಿಂತನಾಶಕ್ತಿ ಇರುವವರೇ ಅಥವಾ

ಅಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಲ್ಲದ ಏನೂ ಇಲ್ಲದವರು ಮಾತ್ರ ಚಿಂತಕರಾಗುತ್ತಾರೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನನ್ನು ಈಗ ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಚಿಂತೆ.

★★★

ನಮ್ಮ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನವರಸಗಳಲ್ಲಿ ರೌದ್ರ, ವೀರ, ಭಯಾನಕ, ಭೀಭತ್ಯ ಅದ್ಭುತ ರಸಗಳದೇ ಕಾರುಬಾರು. ಸಿನಿಮಾ ಟಿವಿ ರಂಗಭೂಮಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ಕೆಲವು ಸ್ವರ್ಧಿಗಳು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶೃಂಗಾರರಸವನ್ನು ತರಬಹುದು. ಮತದಾನ ಮುಗಿದ ನಂತರ, Lull after the storm, ಚಂಡಮಾರುತದ ನಂತರ ಶಾಂತತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂಭತ್ತನೆಯ ರಸ ಹಾಸ್ಯ, ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಅಪರೂಪ. ಆದರೆ ಈ ಬಾರಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿರುವ ಜನಾರ್ಧನ ಸ್ವಾಮಿ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ ಚೂರು ಹಾಸ್ಯಲೇಪಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆ. ಇವರ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನಾವು 'ಅಪರಂಜಿ'ಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ಕುಗ್ರಾಮದ ಬೋವಿ ಕಾಲೋನಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ದಾವಣಗೆರೆ-ಬೆಂಗಳೂರು-ಸಿರಿಕಾನ್ ವ್ಯಾಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಒಂದು ರೋಮಾಂಚಕ ಕತೆ. ಅವರೇನಾದರೂ ಗೆದ್ದು ಅವರ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಸ್ಥಾನ ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದರೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಸರ್ಕಾರವನ್ನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದೇನೋ.

★★★

ಜಾಕಿ ಸ್ಮಿತ್ ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಹೋಂ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ, ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಗೃಹಖಾತೆಯ ಮಂತ್ರಿ. ಈಚೆಗೆ ಇವರು ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಹಗರಣದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪಾಪ ತಪ್ಪು ಮಂತ್ರಿಣಿಯದಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಗಂಡನಿಂದಾಗಿ ಜಾಕಿ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ವಿಷಯ ಸಣ್ಣದು. ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಎಲ್ಲಾ ಅವಶ್ಯ ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದಂತೆ. ಅಂದರೆ ಅವರು ಕೊಡುವ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರವೇ ಚುಕ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಜಾಕಿಗೆ ಹಣ ಸಂದ ಬಿಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಅವಳ ಗಂಡ ಎಕ್ಸ್ ರೇಟೆಡ್ ಚೀನೀ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಬಾರಿಯಾದ ಬಿಲ್ಲುಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದುವಂತೆ. ಮಂತ್ರಿಣಿಯ ಮಧ್ಯಮ ವಯಸ್ಸಿನ ಗಂಡನ ತಿಕ್ಕಲುಗಳಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ತೆರಿಗೆದಾರರ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಸುದ್ದಿಯಾಯಿತು. ಗೃಹಮಂತ್ರಿಣಿಯ ಗಂಡ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾಗಿ ಕ್ಷಮೆಯಾಚಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಣಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಯದ ಮೇಲೆ ಬರೆ. ಆಕೆ ಟೆಲಿವಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿನ ಅಸಭ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ವಿರುದ್ಧದ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿದ್ದರಂತೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಶುದ್ಧಿ ಮಾಡಲು ಹೊರಟ ಈ ಕಾರ್ಯಕರ್ತೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಹೊಲಸೇ ಎಂದು ಕೆಲವರು ವ್ಯಂಗ್ಯವಾಡಿದರಂತೆ.

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ

ಬ್ರಹ್ಮ ಗಂಟು ನಗೆ ನೂರೆಂಟು

ರಚನೆ: ಶ್ರೀ ಕೆ.ಆರ್. ಸ್ವಾಮಿ

ಸಾಗರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಬೆಲೆ: ರೂ 70/-

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಆರ್ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಈ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದಿರುವ ಎಸ್. ದಿವಾಕರ್ ಅವರ ಮಾತುಗಳು ಬಹು ಸಮಂಜಸ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಒಂದು ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ತನ್ನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಏನೇನನ್ನು ಹೊಳೆಯಿಸುತ್ತದೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಅದರ ತಿಳಿಹಾಸ್ಯದ ಕಡೆಗಷ್ಟೇ ಗಮನ ಹರಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಕಾರನ ಬತ್ತಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಸ್ಯವೊಂದೇ ಪ್ರಮುಖ ಅಸ್ತ್ರವಲ್ಲ. ನಾವು ನಗುವುದು ಬಿಡುವುದು ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರವೊಂದರ ವಸ್ತು-ವಿಷಯದ ಗಾಂಭೀರ್ಯವನ್ನು

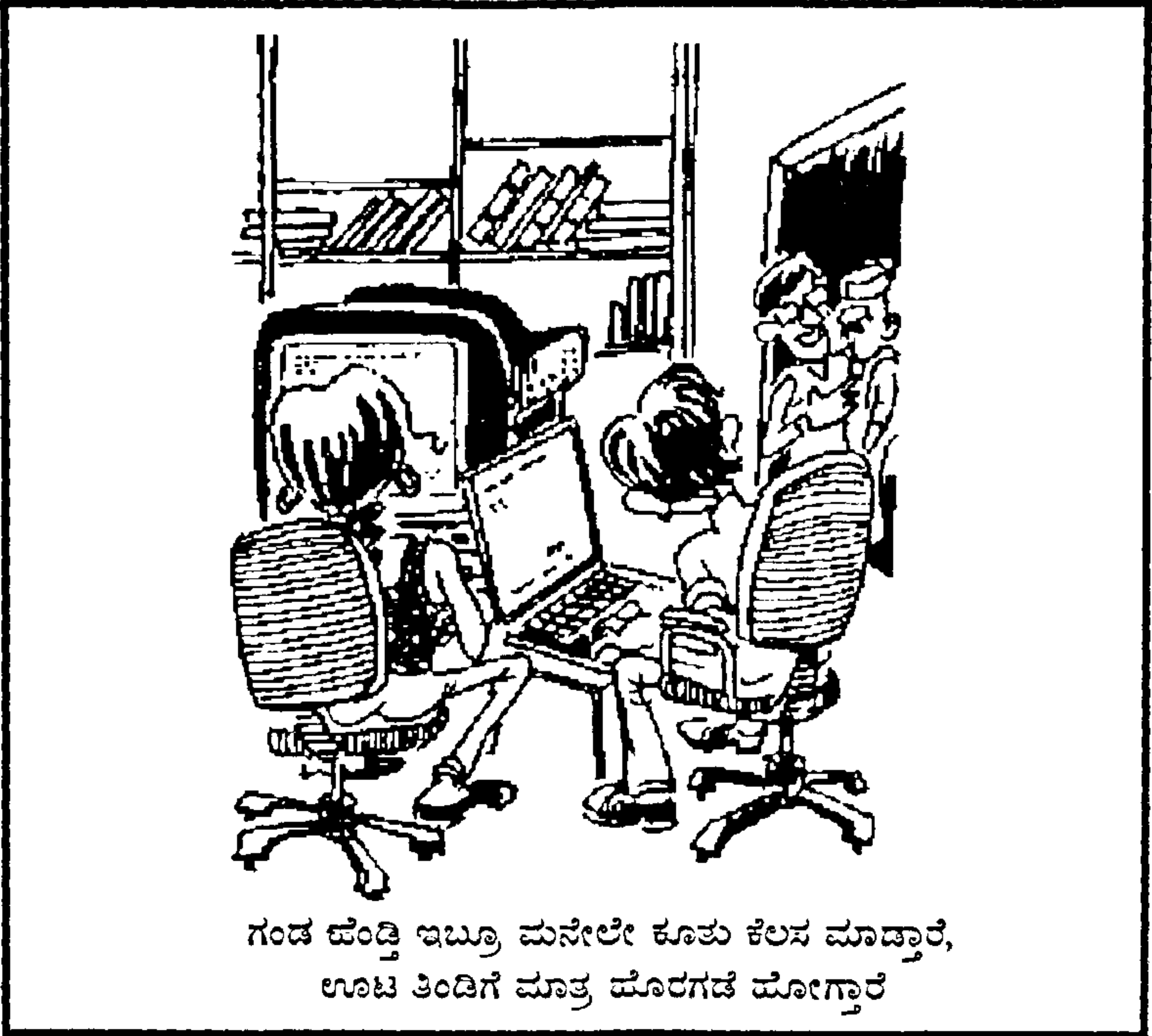
ಅವಲಂಬಿ ಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದ ನಂತರ ನಾವು ಆ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲು ತಳೆದಿದ್ದ ನಿಲುವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅದೂ ಅಪ್ರಸ್ತುತ. ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತೆಂದರೆ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಸಾಮಯಿಕ ಸಂಗತಿಯ ಮೇಲೆ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಚೆಲ್ಲುವ ಬೆಳಕು. ಅದು ದೀಪದ ಕೆಳಗಿನ ಕತ್ತಲೆಯನ್ನೂ ಕಡೆದು ತೋರಿಸುವ ಬೆಳಕು.

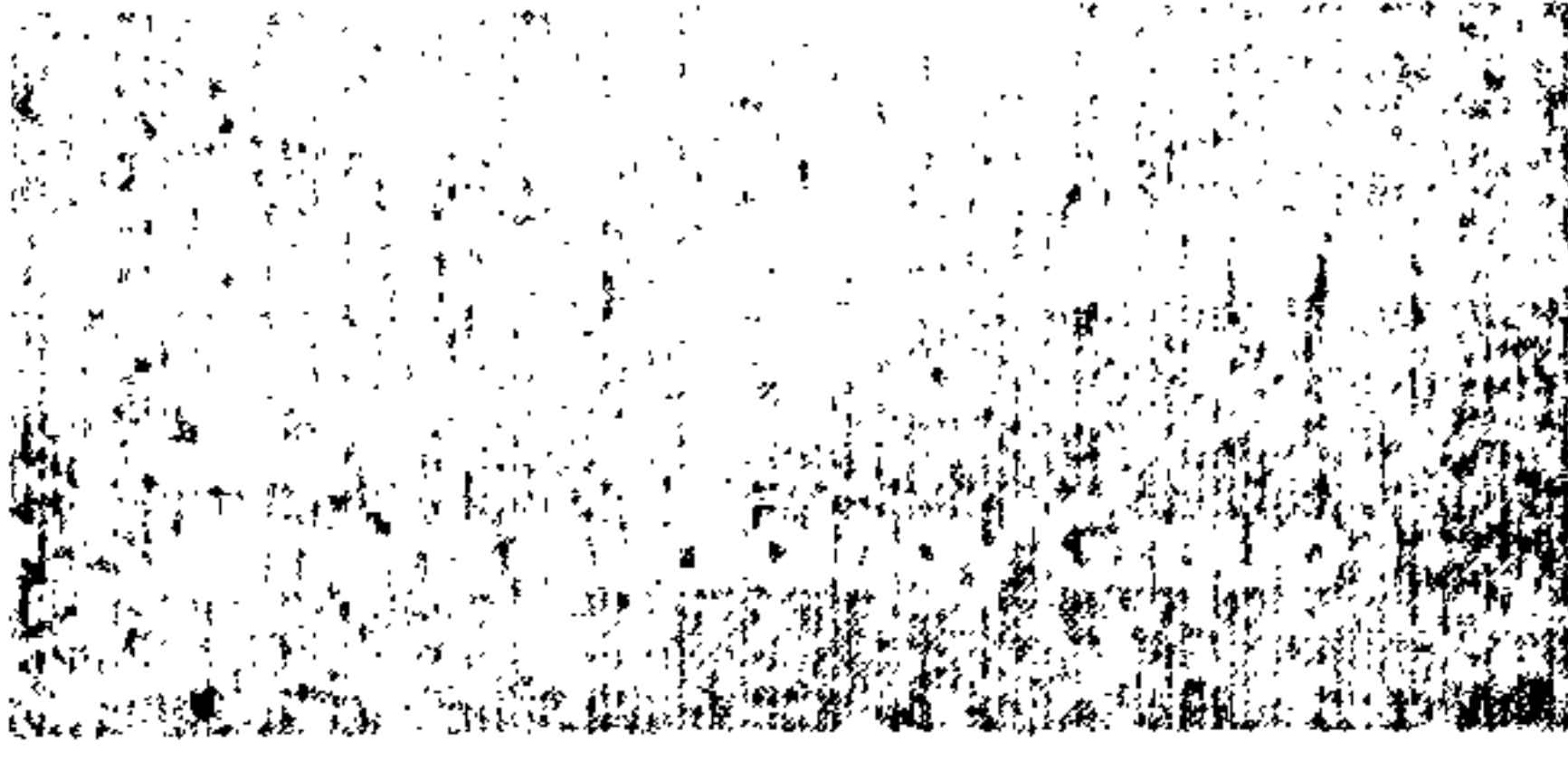
ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ವ್ಯಾಪಕವಾದ, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಎನ್ನಬಹುದಾದ ಸಹಜ ಸಂಕೇತಗಳು ತಿಳಿಹಾಸ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ

ರೂಪಕಗಳಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡಿವೆ. ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಈ ಸಂಕಲನದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಬ್ರಹ್ಮಗಂಟು ಎನ್ನುವುದು ಮೂಲತಃ ಯಜ್ಞೋಪವೀತಕ್ಕೆ ಹಾಕುವ ವಿಧ್ವಂಸಕವಾದ ಗಂಟು. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಇದು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನಡುವೆ ಇರುವ ಅಥವಾ ಇರಬೇಕಾದ ಶಾಶ್ವತ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಧ್ವನಿಸುವ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ನಿಘಂಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಬಿಡಿಸಲಾಗದ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂಬ ಅರ್ಥವೂ ಉಂಟು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಧ್ವನಿ ಈ ಅರ್ಥಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾಗದೇ ವಿವಾಹದ ಮತ್ತು ದಾಂಪತ್ಯದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ನೂರಂಟು ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯಿಸುವಷ್ಟು ಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ.

ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಗಾದೆ, ನುಡಿಗಟ್ಟು ಚಾಟೂಕ್ತಿ, ಮೊದಲಾದುವು ಜೀವನಾನುಭವದ ಸಾರಸಂಗ್ರಹವಾಗಿರುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಇವುಗಳಿಂದಲೇ ಸಾಹಿತ್ಯಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಪ್ರೇರಣೆ. ಕುತೂಹಲದ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ಕಲೆ ಕೂಡ ಇವುಗಳನ್ನು ಕಡೆಗಾಣಿಸದಿರುವುದು. ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆ/ಸಾಹಿತ್ಯ ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ್ದನ್ನು ವ್ಯಂಗ್ಯರೇಖೆಗಳ ಮೂಲಕ ರೂಪಕಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಕಲೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣತರೆನ್ನುವುದು ಈ ಸಂಕಲನದ ಪುಟಪುಟವೂ ಸಾರಿ ಹೇಳುವಂತಿದೆ.

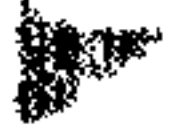

SIEMENS

WHISPER HEARING AIDS

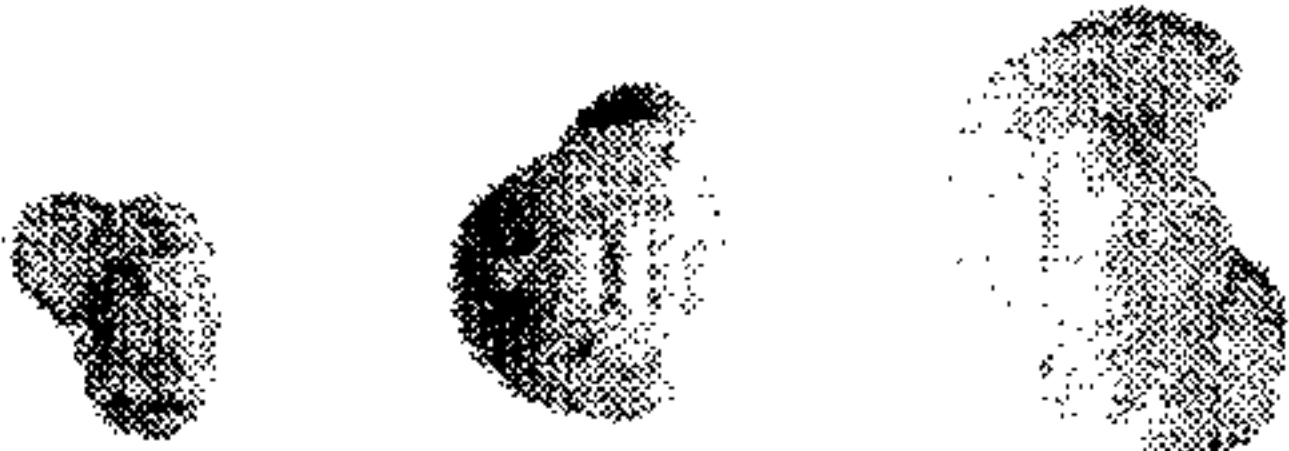
PVT. LTD.

ಮಾತು ಎಂಬ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು

-- ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ

ಮಾತು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಜ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಆ ಶಕ್ತಿ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಮೂಡದೆ ಇರಬಹುದು. ಶೇಕಡಾ ಮೂರರಿಂದ ಹದಿನೆಂಟರವರೆಗೂ ಹೆಚ್ಚುವಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯ ಜನರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾತಿನ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ವಂಚಿತರಾಗುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಲೂಬಹುದು. ಕಿವಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ತೊಂದರೆಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯಿಂದ ಲಾಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗಲಾರದು, ಅದರಲ್ಲೂ ವಯಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ ಔಷಧ ಮತ್ತು ಆಪರೇಷನ್ನಿಂದ ಲಾಭ ಕಡಿಮೆಯೇ ಅನ್ನಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಬಲಕುಂದುವ ಕಿವಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅಂಗ. ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಜನರು ಈ ತೊಂದರೆ ಬಹಳ ಅನ್ನುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುವವರೆಗೂ ಕಾದು ನಂತರವೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ಹೆಚ್ಚು ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಶುರುವಾದ ಮೇಲೆಯೇ ಪರಿಹಾರ ಹುಡುಕುವ ಬದಲು ತೊಂದರೆಯ ಮೊಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ಏನೇನು ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ ನವೀನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನಿಕ್ ಮತ್ತು ಕ್ಯೂಟರ್‌ಗಳ ಆವಿಷ್ಕಾರದಿಂದಾಗಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಮತ್ತು ಅತೀ ಕಿರಿದಾದ ಹಾಗೂ ರಿಮೋಟಿನಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬಲ್ಲ ಹಿಂಪರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಚೂಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸೀಮೆನ್ಸ್ ಹಿಂಪರಿಂಗ್ ಏಡುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಿ. ಮೂರು ದಶಕಗಳ ಅನುಭವವಿರುವ ನಮ್ಮಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೇಳುವ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿ. ಸಮಯ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿ ಬನ್ನಿ. ಮಾಹಿತಿಗಾಗಿ ಈ ವಿಳಾಸಗಳಿವೆ: ವಿಸ್ಪರ್ ಹಿಂಪರಿಂಗ್ ಏಡ್ಸ್. 1030/13, 25ನೇ ಮೇನ್, 39ನೇ ಕ್ರಾಸ್, ಜಯನಗರ 'ಟಿ' ಬ್ಲಾಕ್ ಬೆಂಗಳೂರು - 560 041. ದೂರವಾಣಿ: 080-26640571 ಮತ್ತು 9741765454.

www.hearingaids.co.in

email : doctorgp@hearingaids.co.in

Not for nothing are we considered

“One of the most preferred B-Schools....”!

Our enviable reputation as “One of the most preferred B-Schools in Bangalore”, the Silicon Valley of India, has been a result of our strategic approach in imparting Management Studies. The distinct difference lies in our emphasis on the holistic development of the students while preparing them as Managers of tomorrow upholding Bharatiya Vidya Bhavan's values.

Two-year Full Time Master of Business Administration (MBA) Course

Our student-centric facilities include:

*Aesthetically designed
Classrooms with
LCD & NET*

*Highly qualified
Faculty with Doctorate
& Industry experience*

- Corporate ambience
- 24-hours broadband Internet facility
- Extensive orientation programme
- Communication Skills
- Holistic approach through Yoga & Meditation

M. P. BIRLA INSTITUTE OF MANAGEMENT
Associate Bharatiya Vidya Bhavan

Approved by AICTE and affiliated to Bangalore University

43, Race Course Road, Bangalore-560 001.

Ph: 080-22354275, 22382798, 22389634, 22207742, Fax: 080-22389635

E-mail: admission@mpbim.com, Website: www.mpbim.com

**We are a
BHAVAN'S INSTITUTE**

"Let noble thoughts come to us from every side" - Rig Veda

MALLIGE

PERSONALISED COMPLETE MEDICAL CARE

Mallige Medical Centre

31/32, Crescent Road,
Bangalore – 560001

Phone: 22203333, Fax: 22265298

E-mail: info@mallige.com

Mahabodhi Mallige Hospital

T. Mariappa Road, 1st Block, Jayanagar,
Bangalore – 560011

Phone: 26565678, Fax: 26571516

Web: <http://www.mallige.com>